

Szalézi Értesítő 2019/1

STRENNA 2019

„AZ ÉN ÖRÖMÖM LEGYEN BENNETEK ISI!” JN 15,11

#ASZENTSÉG TÉGED IS VÁR

Don Ángel Fernández Artime rendfőnök

Lelkiség
ELŐKÉSZÜLET
AZ EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUSRA 4.

Formáció
GÁBOR ÉS ÁRON
A FÜLÖP-SZIGETEKEN

„JOBBAN SZERETSZ EN-
GEM, MINT EZEK?”

SZALIM
PANAMA-NAP A SZALÉZI
FIATALOK SZEMÉVEL

„AZ ÉN ÖRÖMÖM LEGYEN BENNETEK ISI!” JN 15,11
#ASZENTSÉG TÉGED IS VÁR

A 2019-es év díjazottjai

Don Bosco-díj

Sándor Anna

Újpest-megyeri kántor, kórusvezető

Sándor Anna 1986 óta végzi nagy szorgalommal és szeretettel kántori munkáját az újpest-megyeri templomunkban. A hívek nagyra becsülik szorgalmát és kitartó munkáját. Vasárnaponként és ünnepnaponként orgonajátékával kíséri liturgikus énekünket. Ki kell emelnünk az énekkart, amit nagy szorgalommal és odaadással vezet, ezzel is hozzájárulva ünnepeink szebbé tételéhez.

Mint öt gyermek édesanyja vállalja, hogy minden vasárnap reggel 7, 9, 10.30 és 18 órakor énekével és orgonajátékával vezesse a szentmisét. Kiemelten nagy áldozatot jelent ez adventben, amikor a korai roráté misékről sem hiányzik. Köszönet illeti Sándor Anna családját is, akik őszintén támogatják mindenben és vasárnaponként elviselik az édesanya hiányát.

Boldog Sándor István-díj

Édl Ignácné Kati néni

Szalézi munkatárs, a Don Bosco Szakiskola nyugdíjas szakoktatója

Édl Ignácné Katalin már 26 éve dolgozik a kazincbarcikai Don Bosco Iskola kötelékében. 2007-ig, mint a női szabó szakma szaktanára és szakoktatója, később, főként nyugdíjasként a Don Bosco Oratórium rendíthetetlen szervezőjeként. Szociálpedagógus végzettséget is azért szerzett, mert mindig nyomon követte volt, főként cigány-roma tanulóinak, de utóbb már gyermekeiknek, sőt unokáiknak is a sorsát. Egész generációkat nevelt föl Kazincbarcikán, megtanítva nekik a Don Bosco-i fáradhatatlan munkálkodást, kézműveskedést, játékszervezést, vidámságot, és számos gyermeket kísér el mind a mai napig vasárnaponként az Isten házába. Az élet rendje, hogy a szalézi szerzeteseket időnként áthelyezik, Kati néni azonban a 26 év alatt mindig biztos szalézi munkatársi hivatkozási pont maradt Kazincbarcikán. A barcikai Don Bosco Körnek és szalézi munkatársi csoportnak kezdetektől fogva tagja, lelki gyakorlatok, kirándulások rendszeres résztvevője ill. szervezője, a szalézi lelki élet meghatározó vezérszerepe.

Savio Domonkos-díj

Príbéli Dorina

A balassagyarmati oratórium animátora

A Szalézi Ifjúsági Mozgalom idei díjazottja gyermekkorától a balassagyarmati szalézi oratórium tagja. Már a szalézi jelenlét alatt is aktívan részt vett a hétköznapi illetve a nyári oratóriumokon. Amióta a szalézi oratórium munkatársak és az animátorok gondozása alatt működik, ő vezeti az animátorképzést és a nyári oratórium is a koordinálása alatt zajlik. Az országos rendezvényeken (Szalézi PartFesztivál, BoscoFeszt, STÉG, tavaszi-őszi animátortalálkozó) főszerzőként jelen van, nyugodt szívvel bízunk rá csoportot, munkáját mindig lelkiismeretesen látja el.

Kedves Barátaink! Kedves Szalézi Család!

Új év – mindig új feladatok és új lehetőségek. Válaszolni kell a kihívásokra, de közben megtartani és megőrizni azt, ami értékes, továbbvinni a jó hagyományokat.

Szalézi tartományunk életében is sok fontos hagyomány alakult ki az elmúlt évtizedekben. Ezek segítenek bennünket, közösségi életünket. Sok programra már előre készülhetünk, mielőtt meghirdetnénk. Várakozásunk egyben felkészülés is. Legősibb, folyamatosan megrendezett programunk a fiúk ministránstáborra, amit 1993. óta minden év júliusának első felében rendezünk meg Péliföldszentkereszten. De szinte egyidősek ezzel az adventi és nagybőjti, fiataloknak szóló lelkipályakorlatok. Kell a stabilitás, de mindig örülünk a változásoknak is. És ha a programok, az időpont és a helyszín szinte állandó is, a résztvevők köre és a tematika mindig más.

Az idei év a felkészülés éve.

A Szalézi Család együtt készül a 2020 tavaszára Valdoccoba összehívott 28. Egyetemes Káptalanra. A témaválasztást az Egyetemes Tanács alapos reflexiója előzte meg, melynek során figyelembe vették az Egyház és Ferenc pápa iránymutatásait, különös tekintettel a családról szóló két püspöki szinódusra és az ifjúsági szinódusra, melynek témája „A fiatalok, a hit és a hivatástisztázás” volt. A Kongregációról kialakított összkép tette lehetővé, hogy felismerjük, milyen sürgető feladat figyelmünket a szalézi szerzetesre irányítani, aki Isten embereként, felszentelt apostolaként képes kell hogy legyen arra, hogy egészen ráhangolódjon a mai fiatalokra és az ő világukra annak érdekében, hogy nevelni, evangelizálni tudja őket, hogy fel tudja őket készíteni az életre és el tudja kísérni őket az Úrral való találkozásig. Másfelől, küldetésünket azzal a határozott meggyőződéssel végezzük, hogy azért nem csak mi vagyunk a felelősök, sőt, képtelenek

lennék azt további erők bevonása nélkül teljesíteni. A téma egy, de három résztémára bontható:

– A mai fiatalok körében végzett szalézi küldetés prioritásai.

– A mai fiatalokért élő szalézi szerzetes alakja.

– Együtt a világiakkal a küldetés és a formáció útjain.

Ezekkel a témákkal foglalkozik a februári Tartományi Káptalanunk is. Az előkészületet segíteni fogja Don Tadeusz Rozmus regionális vizitációja is. Március végétől majd két hónapot tölt el közösségeinkben, és a rendfőnök atya nevében ad segítséget szalézi hivatásunk jobb megéléséhez. A káptalani témák és a tavaly lezajlott ifjúsági szinódus sok kérdést szegez nekünk, de utat mutat és bátorít is.

Mi, szaléziak szeretjük az évfordulókat, és fontosnak érezzük, hogy megemlékezzünk nagyjainkról.

Idén lesz száz éve, hogy Zafféry Károly, az első magyar szalézi visszatért teremtő Atyjához. Don Zafféry 61 éves korában tett fogadalmat Boldog Rua Mihály kezébe. Ő szervezte az első magyar hivatásokat és megérhette a hazai letelepedést. Hosszú zarándok élete 1919. december 27-én ért véget Nyergesújfalun. Ma is ott van eltemetve. Halálának évfordulója egybeesik a nyergesújfalui iskola első tanévének centenáriumával. 1919 október elején, a véres kommün után nyílt meg az ország első szalézi iskolája. Mindkét évforduló méltó megünneplésére készülünk.

Az idei év tehát nem csak a felkészülés, hanem a megemlékezések éve is lesz. És persze a szorgos, lelkes mindennapoké.

Magyarország kormánya támogatásának köszönhetően az idej a tervezések, de már az építkezések éve is. Végre teljesülhet nagy vágyunk, és megépül Kazincbarcikán a szalézi rendház. Ez segíti majd a közösségi életet, a lelkiség elmélyülését, a szervezethez és a barátságot. Mellette megvalósulhat további szociális egység a szegény fiatalok megsegítésére. Jól haladnak az óbudai munkálatok előkészítései is. Itt megújul az oratórium és a tartományfőnökség. Az új oratórium képes lesz kiszolgálni a nevelés és evangelizálás XXI. századi igényeit és új lendületet és teret ad az ifjúság szolgáltatásának. A tartományfőnökség áthelyezése pedig lehetővé teszi a kollégium bővítését. Ugyanakkor már készülnek a tervek az óbudai Szent Péter és Szent Pál Szalézi Óvoda és Általános Iskola megújítására is. Mindkét régi épületünket bővítjük és felújítjuk a következő években.

Péliföldszentkereszten még az idén átadjuk a Gerecse Natúrpark Látogatóközpontot. Ez az új épület, miközben bemutatja a Gerecse látnivalóit, elvezet bennünket a teremtett világ iránti felelősség gondolatára is. Ferenc pápa *Laudato Si'* kezdetű enciklikájának tanítására épülve teremtésvédelmi központ is lesz, bemutatva a bibliai teremtéstörténet helyes megközelítését és az abból fakadó emberi kötelezettséget. Szalézi nevelési munkánk új, fontos lehetőséget kap általa.

A falakkal azért foglalkozunk, hogy keretet, segítséget adjanak a lelkipásztori munkához. Az építkezés célja hogy a fiataloknak, családoknak, hívőknek, keresőknek és mindenkinek, aki bizalommal találkozik velünk, segíthessünk élete vezetésében, megújításában. Községi helyeket hozunk létre, ahol találkozhatunk egymással, meghallgathatjuk a másikat. Ahol megérezhetjük, hogy szeretnek, visszavárnak, számítanak ránk. Ahol Isten közelségét és jóságát megtapasztalhatjuk. Ahol válaszolhatunk az emberi és isteni szeretetre. Ahol otthon lehetünk.

Kedves Barátaink! Mint minden új esztendő, a most kezdett év is sok lelkesítő feladatot tartogat. Kérlek benneteket, kísérjétek el és támogassatok minket. Legyünk együtt az ünneplésben és a munkában. Legyünk együtt a szolgálatban és az imádságban.

P. Ábrahám Béla SDB
tartományfőnök

A Szalézi Értesítő következő száma júniusban jelenik meg.

Több, mint 125 dollár

A legértékesebb adomány, amit valaha láttam

Arra szeretném megkérni a Don Bosco Szaléziákat és a Szalézi Családot az egész világon, hogy hangsúlyozzuk, mennyi jó dolog történik mindenfelé az emberek javára – nem is csak általunk, hanem számtalan másik ember, csoport és intézmény által. Az embereknek látniuk kell, hogy mennyi jó dolog van a világban, és nekünk kötelességünk erre rávilágítani. Mert ha nem teszünk, csak az fog látszani, ami rossz és önző – mert ez az, amit nem kell külön hangsúlyozni ahhoz, hogy mindenki észrevegye.

A Szalézi Értesítő kedves olvasói!

Szeretettel üdvözöllek benneteket és különös örömmel, amit meg akarok osztani veletek is.

A karácsonyi időszakban, amely nemrég ért véget, az Egyetemes Tanács missziókért felelős tagja Ugandában, két nagyon fontos szalézi központunkban tölthette a karácsonyt. Az egyik egy szalézi ház, amely nagy gyerekcsoportnak ad otthont, akiket az utcákról mentettünk. A második pedig a menekülttáborunk Palabekben, Ugandában, ahová 2018. január 31-én érkezünk, éppen egy évvel ezelőtt, és csak néhány hónappal az első menekültek megérkezése után. Már akkor rögtön tudtuk, hogy a szaléziaknak ott kell lenniük köztük, és meg kell osztanunk az életünket azokkal az emberekkel, akik száma ma negyvenkét-ezer – és ez a szám továbbra is növekszik.

A missziókért felelős egyetemes tanácsossal, Guillermo Basañesszel a 2019-es év első napjaiban találkoztam, aki két borítékot adott át nekem. Az egyik Kampalából, Ugandából származik, a „Children and Life Mission” („Gyermekek és Élet Misszió”) oktatási projektből, a másik pedig a palabeki menekülttáborból. Mindkét borítékban volt egy-egy rövid üzenet.

Az utcákról befogadott gyerekek, akik a Don Bosco Fiúotthonban laktak, a szomszédságukban levő néhány templommal összefogva gyűjtést rendeztek, és az összegyűjtött adományokat elküldték nekem. Megkértem, hogy költsem a szegényebb emberekre, akikkel találkozom (mintha ők maguk nem lennének szegények!). A borítékban 100 dollárt találtam: a közösség és a fiúk nagylelkű áldozatának gyümölcset.

A másik boríték hasonló volt az előbbihez. Ez, amint már említettem, a menekülttáborból jött. Az embereknek itt gyakorlatilag nincs semmi pénzük, általában élelmiszereket és állatokat csereberélnek. Például néhányan felnevelnek fél tucat csirkét, egy kicsit felhizlalják őket, majd elcserélik más élelmiszerekre. Ez épp elegendő ahhoz, hogy túléljenek; de amikor arról hallottak, hogy segíthetnek másokon, több száz ember összefogott, és hatalmas gyűjtést rendeztek. Néhány csirkét pénzzé tettek,

majd hozzáadták ahhoz az összeghez, amit a fák árnyékában ünnepelt szentmiséken gyűjtöttek (most a szabad ég a templomuk).

Nagy mehatottsággal nyitottam fel a borítékot, amelyben 25 dollárt és két pénzértémet találtam (egy 100 és egy 200 shillingest) egy kis levélkével, amelyben arra kértek, hogy adjam ezt a pénzt azoknak, akiknek a leginkább szükségük van rá. Amikor ezt olvastam, éppen egyedül voltam az irodámban, és nem tudtam visszatartani a könnyeimet. Ez egy olyan meható és különleges pillanat volt, amit meg akartam osztani mindenkivel, ezért rögtön arra gondoltam, hogy megírom nektek. Korábban is elmeséltem már egy hasonló történetet, amikor két karikagyűrűt küldtek el nekem, hogy használjuk jótékony célokra az értékét.

Az az evangéliumi részlet jutott eszembe, amikor Jézus elmagyarázta a tanítványainak, hogy a szegény özvegyasszony mindenét – két érmét – odaadta a jeruzsálemi templom kincstárába, és hogy az Úr hogyan dicsérte őt a nagylelkűségéért, mert az hiteles volt. Én is ugyanezt látom ebben a 125 dollárban, ami a legértékesebb adomány, amit valaha is kaptam az életemben.

Ez arra indít, hogy megálljak és elgondolkozzak az emberi szívről. Olyan gyönyörű az emberség, ami a szívünkben lakozik. Sajnálatos módon úgy tűnik, hogy a világ csak rossz híreket és fenyegetéseket állít elénk, amelyektől meg kell védenünk magunkat. Ezek egy része gyakran a politikai, gazdasági vagy ideológiai érdekek követésének következményei. Ne hagyjuk, hogy ez elhomályosítsa a látásunkat – az emberi szív sokkal nagyobb dolgokra lett alkotva, az élet túlmutat a nehézségeken! Szeretném tudatni a világgal, hogy milyen sok jó dolog történik minden nap. Minden nap annyi jót tesznek az emberek egymással névtelenül is – ezeket értékelnünk kell. Arra kérem a szaléziákat és a Szalézi Családot az egész világon, hogy meséljék el mindenkinek, milyen sok jó történik mindenfelé – nem csak azt, amit mi teszünk, hanem mindazt a jót, amit számos más ember, csoport és intézmény tesz. Ismertté és láthatóvá kell

tennünk a jót, mert ha mi ezt nem tesszük, akkor csak a rossz és az önző tett kap hangot.

Még nem volt lehetőségem rá, hogy személyesen találkozzak a palabeki menekültekkel. Nem tudom, hogy valaha is lesz-e rá lehetőségem, de a szalézi testvéreimen keresztül köszönetet mondtam nekik, és a szavamot adtam, hogy nem felejtjük el őket, és nagyon fontosak nekünk.

Az olyan egyszerű gesztusok, mint amilyeneket most megosztottam veletek, egyre nagyobb reményt adnak az emberiség számára. Arra indítanak, hogy köszönetet mondjak a Jóistennek azért a nagyon sok szép dologért, ami minden nap történik. A jó szándék és a szép szavak nem elegendők az igazságtalanság és a kirekesztés szomorú valóságának megváltoztatásához. Ez buzdít engem, és sok mást is – és ki tudja, talán téged is, kedves olvasó – hogy ne legyünk tétlenek és megalkuvók, ha-

nem ragyogjunk Krisztus fényével, és legyünk kritikusak azzal a gondolkodással szemben, amit „mások” akarnak ránk erőltetni, gyakran a félelemkeltés eszközein keresztül.

A mi szeretett Don Boscónk ragyogó szíve mindig szilárd és hajthatatlan volt abban, hogy nem vállal részt semmiben, ami nem válik a fiúk vagy a családok javára.

Innen, Rómából üdvözlöm Palabek és Kampala lakóit, családjaikat és gyermekeiket. Biztos vagyok benne, hogy az üzenetük és gesztusaik sokkal messzebbre eljutnak, mint amit el tudnak képzelni. Megígérem, hogy ez a 125 dollár adomány nemcsak kitörölhetetlen emléket hagy a szívemben, hanem azt is, hogy elér oda, ahol szükség van rá. Ezek az emberek meg fogják ismerni az adomány igazi hatalmas értékét: a végtelen nagylelkűséget, amivel adták.

Lelkiség – Előkészület az Eucharisztikus Kongresszusra 4. rész P. Szikszay Sándor SDB

Az Eucharisztikus Lakoma: a szentáldozás

1.
Legutóbb a szentmiséről elméltünk, az Egyház életének központi eseményéről, amely eucharisztikus emlékezés, egyszersmind Krisztus keresztáldozatának megjelenítése. Szentségi megjelenítés ez: teljes gazdagságában megidézi Krisztus áldozatát és magába öleli a vele együtt szenvedő, önmagát is felajánló Egyház áldozatát. Így lesz a szentmise minden egyes jelenlevő krisztushívó áldozata, a mi áldozatunk, sőt, mindegyikünk mondhatja: az én áldozatom. A miséző pap csendes imájában minden résztvevő nevében mondja: „Fogadj el minket, és legyen kedves színed előtt áldozatunk, Urunk, Istenünk!”

Ma az eucharisztikus lakomáról, a szentáldozásról elméltünk. Szent II. János Pál pápa már idézett körlevelében (Az Egyház az Eucharisziából él) a leghitelesebben tanít erről, amikor az evangéliumra hivatkozva így ír:

„Az áldozat üdvözítő ereje teljesen akkor hat, amikor az Úr testét és vérének magunkhoz véve megáldozunk. Az eucharisztikus áldozat természete szerint arra a bensőséges egyesülésre irányul, amely Krisztus és a hívők között jön létre a szentáldozásban: Őt vesszük magunkhoz, aki értünk áldozta föl magát; testét, me-

lyet értünk adott oda a Kereszten, és a vérét, amely »sokakért kiontatott a bűnök bocsánatára« (Mt 26,28). Emlékezzünk csak szavaira: »Miként az Atya, akinek élete van önmagában, elküldött engem és én az Atya által élek, úgy az, aki engem eszik, általam fog élni« (Jn 6,57). Maga Jézus biztosít arról, hogy ez az egység, amit ő a szentháromságos élethez hasonlít, valóban létrejön. Az Eucharisztia valóban lakoma, amelyen Krisztus eledelül adja önmagát. Amikor Jézus először beszélt erről az eledelről, hallgatói elcsodálóztak és zavarba jöttek, emiatt a Mester külön hangsúlyozta szavainak valóságát: »Bizony, bizony mondom nektek: ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő vérét, nem lesz ben-

netek élet« (Jn 6,53). Nem átvitt értelemben beszél az eledelről: »Az én testem valóban étel, és az én vérem valóban ital« (Jn 6,55).» (16. pont)

2.

Két tanút szeretnék most megidézni, akiktől az évtizedek folyamán igazán és élményszerűen megtanultam, hogy mi az Eucharisztia keresztény életünkben. S most a szentáldozásról szóló elmélkedésben azt segítenek megfogalmazni, hogy mit jelent számunkra Krisztus testének vétele a szentáldozásban.

• Az első tanú **Prohászka Ottokár (1858–1927)** egykori székesfehérvári püspök (1905-től haláláig), akinek síremlékén a székesfehérvári Prohászka-emléktemplomban ez a márványba vésett fölírat olvasható: „Magyarország apostola és tanítómestere.” Fialapap korától 22 éven át, egészen a haláláig tartó püspöksége alatt – ez a 19. század utolsó évtizedeitől, az első világháború évein át a trianoni Magyarország lelki kábultságát lassan oldó katolikus megújulás éveit fogja át – hatalmas irodalmi életművet alkotott. 1927-ben bekövetkezett halála után írásbeli hagyatékát 25 kötetben adták ki. Ebből az életműből három kötetet emelek ki, amelyek a legmélyebb hatást tették rám: *Elméltetések az evangélium-*

ról, *Élő vizek forrása* (a Jézus Szíve tiszteletről) és *Az élet kenyere* (az Eucharisziáról). Középiskolás koromban kaptam a *Szentlélek hárfája* című imakönyvet, amely a szentéletű püspök írásaiból, elmékedéseiből, imádságaiból összeállított gyűjtemény. Munkatársai és tanítványai, lelki gyermekei válogatták és adták ki nem sokkal a halála után. Sokadik kiadása 2008-ban jelent meg. Ma is forgatom és gyakran idézek belőle. Hadd hozzak ide néhány összefoglaló gondolatot (nem szó szerinti idézetet) a szentáldozásról Prohászka elmékedéseiből. – Krisztus nemcsak menteni akart, hanem életet közölni. Magához akart vonni bennünket, hogy átalakíthasson, magához formálhasson. A szentáldozás által lassan az ő gondolatai a mi gondolataink lesznek, az életiránya a mi életünk tartalma. – Minden egyes embernek erőforrásra van szüksége, melyet Isten fakaszt bennünk – ez az Oltáriszentség értelme és hatása életünkben. – Mi az igazi szentáldozás? Töltekezés Krisztus gondolataival, felgyulladás Krisztus érzelmeitől, melynek nyomán Krisztus hasonmása látható lesz az egész életen, az egész emberen. Aki az élő Krisztust veszi, az mintegy áthangolódik Krisztus ritmusára: megújul, megtisztul, megerősödik.

• A másik tanú **Halász Piusz atya (1909–1994), ciszterci szerzetes**, akivel személyesen is találkozhattam a hatvanas években, s aki írásaival, lelkigyakorlataival az én papi korosztályom egyik meghatározó alakja lett. Szinte kortársunk volt. A szerzetesrendek feloszlata után (1950) egy ideig plébános volt Csatkán, majd három évre börtönbe került, utána ismét különböző helyeken papi kisegítő szolgálatot végzett. Közben lelkigyakorlatokat tartott papoknak, kispapoknak. Írásai, elmékedései nyomtatásban természetesen nem jelenhettek meg, így gépelt másolatokban terjedtek, és papi generációk lelki-szellemi tápláléka lettek, biztos eligazodási pontok a szorongatás idején. Tőle is hadd idézzek néhány gondolatot a szentáldozásról. – Ma is érvényes igazság, hogy minden egybeforrt család közös asztal, asztalközösség nélkül. A kisgyermekes családokban is a közös asztal, a közös étkezés ünnepi szertartás, amelynek nem csupán örvendező jellege van, hanem fegyelmező, belső tartást adó ereje is. – Ahhoz az asztalhoz, melyet Krisztus terít meg számunkra, a mennyei

Atya hív meg bennünket. Azért, hogy akik a megváltás révén gyermekeivé lettek, itt, a közös asztalnál testvérekké is váljanak. – Az Úr asztalánál Krisztus eledelt ad, márpedig önmagát adja eledelül. Az Eucharisziát eléggé erőtlen kifejezéssel lelki tápláléknak szokták nevezni. Ez azt jelenti, hogy van valami egyedülálló többlete a testi táplálékkal szemben. Éspedig az, hogy míg a testi táplálékot mi asszimiláljuk magunkhoz, addig az Eucharisztia táplálékában Krisztus asszimilál minket magához. Az asszimiláció szó szerint azt jelenti, hogy hasonlóvá tesz, vagyis Krisztus hasonlóvá tesz bennünket önmagához: átalakít, átformál, egész emberi lényünknek, életünknek krisztusi jelleget ad. (Hird. Ev. 93.)

3.

A szentáldozással kapcsolatban meg kell még fontolnunk két szempontot, úgy is lehetne mondani: feltételt és feladatot. Nem mint gyakorlati útmutatást, vagy javaslatot, hanem mint lelkiségi hozzáállást. Ez pedig az előkészület és a hálaadás.

Előbb azonban fontoljuk meg, hogy két végleletet kell elkerülnünk a szentáldozással kapcsolatban.

Az egyik az idegenkedés, az indokolatlan távolságtartás. Ez lehet a háttérben annak, hogy sokan egyáltalán nem, vagy csak évenként 1-2 ún. „kötelező alkalommal” mennek az Úr asztalához. Pedig több mint száz éve annak, hogy Szent X. Piusz pápa oly nyomatékosan ajánlotta a gyakori szentáldozást. A rossz beidegződések azonban akár generációkon át is tartják magukat, különösen akkor, ha egy kor, egy plébániai közösség, vagy családi nevelés mélyen meggyökereztetten azokat. És persze gyakran ott van a háttérben a hiányos hittanismeret, továbbá a bűnről és a bűnbánatról kialakult hamis vagy elégtelen elképzelés, amely a bűnbánat szentségének, a szentgyónásnak igazi értelmét is meghamisítja és visszatart tőle.

És valljuk meg, vannak szép számban keresztyén testvéreink, akik azért nem mennek az Úr asztalához, mert nem mernek, vagy nem is akarnak szembenézni önmagukkal, és leszámolni a gyengeségeikkel, esetleg bűnös állapotukkal. Pedig számukra is nyitva áll a bűnbánat, a bűnbocsánat, a kiengesztelődés lehetősége, az isteni irgalmasság ajándéka a szentgyónásban! Ám ehhez valóban le kell számolnunk bűnös állapotunkkal.

Vagyis, meg kell kísérelnünk, hogy lehetőség szerint rendbe tegyük életünket, rendet teremtsünk zavaros lelkivilágunkban, s ehhez igénybe vegyük a lehetséges isteni és emberi eszközöket.

A szentáldozással kapcsolatban a másik véglelet az, hogy ha valaki túlságosan könnyedén veszi, és a szentáldozás, különösen a gyakori szentáldozás jelentőség nélküli, súlytalan megszokássá, rutinná válik számára. A rutin ugyanis mintegy kiöli a lelkünkől a személyeséget, közvetlenséget, a bensőséges, akár érzelmi megérintettséget. Ezt a veszélyt segít elkerülni elsősorban a tudatos készülődés minden szentmisére és szentáldozásra. A miséző pap lehetősége és feladata is egyben, hogy biztosítsa a hívek, a résztvevők számára az elmélyülést éppen a szépen, bensőségesen bemutatott szentmise által. Továbbá, hogy segítse a Jézussal való személyes találkozást azzal, hogy időt és alkalmat ad az egyéni és közösségi hálaadásra a szentáldozás után. Ennek – rendes körülmények között – nélkülözhetetlen eleme a szent csend, az Egyház latin szóhasználatával a „sacrum silentium” biztosítása a hívek számára, de a pap számára is. Ez a csend nem passzív, mintegy „kényszerű” hallgatás, még kevésbé üres és tartalmatlan idő. (Bár, valljuk meg: vannak testvéreink, akik a csenddel nem tudnak mit kezdeni, hiányoznak nekik a hangos vagy közös imádság sokszor elringató szavai, pedig a csendben is lehet – akár gondolatban, akár szavakban foglaltan is – imádkozni, s főleg a szeretet csendjében elpihenni.) A liturgia szent csendje, főleg a szentáldozás után lehetőséget és alkalmat ad arra, hogy akár csak villanásszerűen kifejezzük Istennek, Jézusnak köszönetünket, hálaadásunkat, önmagunk felajánlását, a hit, a remény és a szeretet felindítását. Végül, hogy egyszerűen és röviden megfogalmazzuk legszemélyesebb kéréseinket, mondhatnám így is: megemlítsük a velünk, bennünk levő Jézusnak mindazt, ami fontos szívünknek, megemlítsük azokat a szeretteinket, akiket oltalmába ajánlunk. Mindezt előre is át lehet gondolni, hiszen a szentáldozás utáni szent csend viszonylag rövid, de annál intenzívebb odafordulás Jézushoz, akivel nagyon közvetlen életközösségbe kerültünk. (A csend mellett ének, közös ima: Krisztus lelke...)

Azt írtam korábban, hogy nem gyakorlati útmutatást vagy javaslatot, még kevésbé

konkrét módszereket szeretnék megfogalmazni a szentáldozással kapcsolatban, inkább lelki hozzáállást, amelynek életté, gyakorlattá válása legyen egyéni feladatunk.

Mégis, részben illusztrációként, részben gondolatébresztőként három nagyon különböző, de egymást kiegészítő imádságot szeretnék testvéreim figyelmébe ajánlani.

Az első görögkatolikus testvéreink szentáldozás előtti imádsága, amelyet minden szentmisén, ahogy ők mondják: minden Szent Liturgián együtt imádkoznak el a résztvevők. „Hiszem Uram és vallom...”

A másik Sík Sándor bájos verse, amely címében jelzi, hogy miről szól: „Áldozás előtt”.
Végül Loyolai Szent Ignác nagyon ismert felajánló imája, latin kezdőszavával: Suscipe. Ezt a nem verses imát egyszerű versformába szedve hittanos gyerekekkel énekeltem nagyon sokszor akár hittanórán, akár szentmisén. Ismert magyar népdalnak (a „Szent Gergely doktornak” kezdetű, Kodály Zoltán által gyermekkarra feldolgozott dalnak) a dalmára énekelhető. Nemesen egyszerű szövege így kezdődik: „Fogadd, Uram, kérlek”.

Szentáldozás előtti imádság

Hiszem, Uram, és vallom, hogy te vagy valóban Krisztus, az élő Istennek Fia, ki a világra jöttél üdvözíteni a bűnösöket, akik között az első én vagyok.
A te titkos vacsorádnak részesévé fogadj ma engem, Isten Fia; mert nem mondom ki ellenségeidnek a titkot, sem csókot nem adok neked, mint Júdás, hanem, mint ama gonosztevő, megvallak téged: Emlékezzél meg rólam, Uram, midőn eljössz a te országodba!
Emlékezzél meg rólam, Uralkodó, midőn eljössz a te országodba!
Emlékezzél meg rólam, Szent, midőn eljössz a te országodba!
Ne váljék, Uram, ítéletemre vagy kárhózatomra a te szent titkaidban való részesülés, hanem lelkem és testem meggyógyulására!
Hiszem, Uram, és vallom, hogy ez, ami-ben most részesülök, valóban a te valóságos és legtisztább tested, s a te valóságos, elevenítő véred. Kérlek, add, hogy ezeket méltóan vegyem magamhoz bűneim bocsánatára s az örök életre!
Ámen.

Sík Sándor
Áldozás előtt

Jöjj el, édes Jézusom!
Szomjazom, szomjazom:
Asszú rét a harmatot,
Haldokló a holnapot.
Nincsen erre enyhület
Élő Serleg, kívüled. ...

Élő tűzre szomjazom:
Jöjj el, édes Jézusom! ...

Bened: termő hallgatás,
Hallgatásban újulás.
Mámor benned, mély malaszt,
Minden forrást fölfakaszt. ...

Földi álmodat, altató,
Mennyet szívnek megnyitó, ...

Tört oltárom lépcséjén
Tépett koldus várlok én.
Jézus, jaj hová legyek?
Így elédbe hogy megyek? ...

Tűzszedem ha rám veted,
Hátha még megéledek.
Kőszívemre rálehelj:
Hátha benne mag fesel.
Fogd meg ezt a rossz kezét,
Nélküled mert elveszek.
Szomjazom, szomjazom,
Jöjj el, édes Jézusom! (ÖV 211-12)

Suscipe
(Dallam: Szent Gergely doktornak)

Fogadd, Uram, kérlek,
neked adom végleg
szabadságom.
Vedd *emlékezésem,*
értelmem és minden
akarásom.

Nékem semmim sincsen,
mind, amim van *ingyen*
adományod.
Mindezt *visszanyújtom,*
tetszésedre bízom:
Te *kormányozd.*

Én csak annyit kérek:
add szeretnem téged
kegyelemben!
Ez lesz gazdagságom,
másra nem is vágyom.
Ámen, Ámen.
(Loyolai Szent Ignác,
ismeretlen fordító)

Folytatjuk...

Célba értek az adventi buszjegyek

2018 adventjében tizedik alkalommal, már hagyományosnak mondható „buszjegyes akciót” indítottak az óbudai rendház szalézi munkatársai. A saját készítésű, buszjegytömb formájú kis füzeteket – bennük az adventi készületet segítő napi gondolatokkal – a tartomány szalézi munkatársi közösségei, templomai, házaik kapják ajándékként.
Advent első vasárnapján, a szentmiséken a helyi csoportok egy kiemelt, közös szalézi célra történő gyűjtésére is használják a „buszjegyeket”, amiknek „ára nincs, csak értéke”. A tartományi összefogással végzett gyűjtés idei kedvezményezettje a szombathelyi oratórium volt.
Az összegyűjtött 608.000 forint adományt most is Don Bosco égi születésnapjának tartományi ünnepén, az újpest-megyeri szalézi templomban adta át a kezdeményező óbudai munkatársi közösség vezetője, Rácz Enikő a szombathelyi oratóriumot képviselő Juhász Márton szalézi testvérenek.

Gábor és Áron a Fülöp-szigeteken

Immár több mint fél éve tart „világ végi” kalandunk a Fülöp-szigeteken, ahol szalézi felkészülésünk utolsó állomásaként két évig teológiai, pasztorális és testvéri képzésen veszünk részt Kirner Gábor testvérrrel. Az alábbiakban az elmúlt hónapok néhány érdekesebb tapasztalatáról számolunk be röviden.

Az egyetemi félévünk novemberben zárult. „Végre” – sóhajtottunk fel, hiszen bár már sok év tanulás áll mögöttünk (vagy éppen ezért?), eléggé elfáradtunk. Ilyen hosszú félévünk még sosem volt: majdnem egy hónappal volt hosszabb itt, mint Magyarországon. A sok beadandó dolgozattal megküzdöttünk, hiszen sosem könnyű idegen nyelven fogalmazni, de megérte, hiszen az angoltudásunk fejlődött, és cserébe kevesebb vizsgánk is volt. Bár Gábor testvérem már voltak korábban teológiai tárgyai, mindazonáltal mindkettőnknek több újdonságot is tartogattak az eddigi tanulmányok mind az egyéni lelki életünkben, mind a későbbi szalézi munkánk számára.

December alapvetően a feltöltődés időszakosa volt számunkra. Ötnapos közösségi kirándulásunk – melyet Caramoan-ban, igazán egzotikus környezetben tölthetünk – segített kiszellőztetni a fejünket, valamint hozzájárult, hogy a nyolc különböző nemzetiség alkotta közösségünk egységesebbé váljon.

Utóbbiban segített a közös karácsonyi készüllet is, amely a kirándulás után vette kezdetét. Három csoportban díszítettük fel a közösségi tereket, a kápolnát és az ebédlőt. Bár ezen a téren nagy különbségek vannak a kultúrák között (a mi európai, meghittséget előnyben részesítő „egyszerűségünk” eléggé eltér az ázsiai, színes, „villogós”, életvidám dekorációtól), mindenki hozzátett valamit, hogy szebbnek, és így kicsit jobban magáénak érezhesse a helyiségeket. A fentiekén kívül közösségekkel készültünk az itt nagy hagyománynak örvendő ún. „carolinggal” (karácsonyi énekes fellépés) is, melyet egy szalézi plébánián adtunk elő. A rorátéhoz hasonló szokás a „Simbang gabí” (hajnali mise), amit itt karácsony kilencedében tartanak. Furcsa érzés volt

„strandidőben” rorátéra menni, de számomra sokat jelentett, még ha az otthoninál jóval korábban, 4.30-kor kezdődött is. Ezen egyébként nagyon sokan részt vesznek, fiatalok is (bár közülük többen csak a „bandázás” miatt).

A karácsonyi ünneplés énekekkel, játékokkal és egymás megajándékozásával készítették (mi, magyarok bundáskenyér falatkákat, valamint olasz „bruschettát” készítettünk előételként). Az ünnepek alkalmával megkóstolhattunk néhány különlegességet is: vietnami kígyó-, és indonéz kutyaspecialitást. Azért nem fogunk rászokni...

Január elején pedig elkezdődött a második félévünk az egyetemen és a hétvégi szalézi „munkában” is. Jó érzés, hogy a nyelvi akadályok ellenére (hiszen itt tagalog az anyanyelv, angolul a gyerekek még nem tudnak) mennyire értékeli a derűs, közvetlen jelenlétünket. Nem véletlenül ez az alapja Don Bosco nevelési módszerének! A januárt egyébként Domonkos atya látogatása is nagyon különlegessé tette: bár csak alig pár napot tudtunk vele tölteni, mégis nagyon sokat adott a jelenléte, biztatása (nem beszélve a magyar nyelvű szentmiséről, melyet már hét hónapja nélkülöztünk). A hónap Don Bosco ünnepével zárult, amely igazán szalézi stílusban zajlott: volt szentmise, egy előadás az ifjúsági színódusról, de nem maradt el a zene és a játék sem. Bár még nagyon messzinek tűnik a két év vége, az idő mégis hihetetlenül gyorsan telik. Szeretnénk a lehető legtöbb tapasztalatot, élményt és tudást hazavinni. Néha nem könnyű persze egy idegen országban, de az imáitok segítségével (melyekért nagyon hálásak vagyunk!) továbbra is biztosan felül tudunk emelkedni a nehézségeken.

„Jobban szeretsz engem, mint ezek?” (Jn 21,15)

„Urunk Jézus Krisztus, te az apostolaid felkészítése érdekében elválasztotad őket a többiektől egy időre és egy kietlen helyen megismertetted velük Isten Országának titkait” – ezzel a mondattal kezdtük meg a noviciátust szeptember 7-én a befogadás alkalmával, összesen tizennégyen: öt horvát, négy olasz, két spanyol és mi hárman magya-

rok. Még az első hetekben közösen elmentünk a hegyek közé pár napra, hogy összerázdjon a csapat és egy közösségi tervet írjunk. Ahogy minden évben a novíciusok, úgy mi is közösen választottunk egy mondatot, ami elkísér az egész év folyamán. Mi Jézus Péterhez intézett kérdését választottuk: „Jobban szeretsz engem, mint ezek?” (Jn 21,15) – mert

készülve a szalézi szerzetesi életre, legfontosabbnak érezzük az Istennel való kapcsolatunk elmélyülését. Ezt megjeleltünk egy himnusz és egy jelkép formájában, ami a közösségi termünkben egész évben emlékeztet a közös célkitűzésünkre.

A noviciátus arra hivatott, hogy jobban megismerjük Istent, önmagunkat és a szalézi szerzetesi életformát, megtapasztalva annak gazdagságát. Ez hozzásegít, hogy az év végén szabadon, örömmel és szeretettel tudjunk igent mondani Isten hívására az első szerzetesi fogadalomtételkor.

Napjaink főleg tanulóssal telnek, Alapszabályaink és a megszentelt élet megismerésével, a szentírás, a katekizmus, a liturgia tanulmányozásával, önismereti kurzusokkal, amit kikapcsolódásként meg-megszakítunk munkával, sporttal, és egyéb kikapcsolódással. Formátoraink nagy hangsúlyt fektetnek az intenzív lelki és közösségi életre, ennek érdekében sok közös program van (közösségi esték, kirándulások, lelkigyakorlatok, lelki napok). Számos alkalommal részt veszünk kurzusokon egy Kongregációk Közötti Iskolában, ahol megismerkedhetünk más novíciusokkal is. Fontosnak, és tartalmasnak tartjuk ezt az egy évet, amit felelősségteljesen igyekszünk eltölteni a lelkek üdvössége és Isten dicsősége érdekében.

Kérjük imáitokat továbbra is, amivel elkísérték minket a formáció útján!

A magyar novíciusok:
Don Zoltán, Szabi, Domi

A nevelés művészete

Talán már többen is megélték azt a helyzetet, amikor keresnek egy régebben olvasott könyvet, de nem akarják kipakolni az egész szekrényt, hiszen emlékeznek annak vastagságára, kötési módjára, borítója színére, mégsem találják. Így voltam ezzel én is a minap. Keresés közben többször is megakadt a szemem a másik könyvesszekrényben lévő *A reneszánsz művészete* című kiadványon. Arra gondoltam, hogy megnézem mögötte is, amit keresek, ám nem volt ott, hiszen a szakkönyveimet máshol tartom, de a tekintetemet újra és újra vonzotta a művészeti könyv. Már régen olvastam, ezért kivettem és arra gondoltam, hogy milyen érdekes, van a reneszánsznak, a XIX. századnak stb. művészete, beszélünk szakácművészetről, építőművészetről, de a pedagógia művészetéről már ritkábban, főleg a XX. század első negyedében megfogalmazódó reformpedagógiai gondolkodóknál, illetve néhány elméleti pedagógiával foglalkozó kortárs szakembernél találkozhatunk. Ugyanezen a napon kaptam egy értesítést, hogy bemutatnak egy, Bosco Szent János élete alapján készült rockoperát „Gyermekek fénye” címmel. Ennek a hírnék nagyon megörültem, mert rögtön arra gondoltam, ha beszélünk a pedagógiáról, mint művészetről, akkor annak művelői közt is az egyik legkiemelkedőbb „művész személyiség” Don Bosco.

Miért mondhatjuk rá, hogy a nevelés művésze volt?

Mert munkájával, az általa szervezett tevékenységekkel, programokkal, a fiúk figyelmét magára és mondandójára vonó, erős motivációt kiváltó módszereivel, figyelemfelkeltő történeteivel érzelmeket váltott ki. Ezek az érzelmek főleg ösztönző erejűek voltak és bátorítóan hatottak még azon neveltek esetében is, akik önmagukban sem mertek hinni. A pedagógia művészeként észrevette ott is/abban is a jót, a szépséget, ahol mások nem tudták, vagy az elutasítás miatt nem akarták azt fölismereni. Ő ismerte neveltjeit, biztonságot nyújtott nekik és jelenlétével mellettük is volt, ha szükségét látta. Ha Don Boscóról, mint a nevelés művészeről a „gyermek fényéről” gondolkodunk, akkor ezt a hasonlatot több oldalról is megközelíthetjük.

Don Bosco és Margit mama otthona egy befogadó helyszín, melynek kapujában egy fényforrás világít, hogy megtalálják őket. A legtöbb csavargó, gyakran családi háttérrel nem rendelkező, vagy otthonról kiutasított és más és más nehéz élethelyzetből érkező fiatal számára ez volt az utolsó esély arra, hogy egy új, a személyiségüket elfogadó, őket támogató és a változás lehetőségét is biztosító útra lépjenek. A „gyermek fénye” szövegösszefüggésben a hit és a tartalmas lelki, valamint a mindennapi élet megismerésének, a lelki nyugalmat is biztosító szentgyónás lehetőségének biztosítása révén a Don Boscó-i pedagógia egy fontos elemét emelhetjük ki, a lelki világosság megalapozását. A „gyermek fénye” utalhat Don Bosco személyiségére, melynek tulajdonságai közül mindig példaértékű volt Istenbe vetett hite, Szűz Mária iránti szeretete, bizalma,

gyermekszeretete, papi és pedagógiai munkája iránti elköteleződése. Kitartása, tanulni vágyása és ismereteinek, tapasztalatainak kreatív átgondolása, gyermekbarát tanulás és szabadidős tevékenységek megtervezése és megvalósítása révén megalkotott megelőző pedagógiája a gyermekek és fiatalok számára is egy megvalósítható utat biztosított. Ha pedagógusként, szalézi munkatársként arra gondolunk, hogy minden gyermek egyedi és más-más életutak állnak előttük, hogy felnőtt életkorukban más-más szakmát, értékeket képviselnek majd és ebben milyen szerepünk van, akkor látnunk kell azt, hogy kellő felkészültséggel, ötletességgel, a munkánk és a ránk bízottak iránti elköteleződéssel, derűvel és hitünkkel megalapozhatjuk kedvüket a tanuláshoz, felkelthetjük speciális majd a szakmai választásukat is megalapozó érdeklődésüket, közösségi elköteleződésüket.

Ám látnunk kell azt is, hogy esetenkénti felkészületlenségünkkel, nem megfelelő reakcióinkkal el is bizonytalaníthatjuk őket. Tehát nevelési tevékenységünk nem csak professzionalitást, hanem kreativitást, gyors reagáló készséget, tisztánlátást, reális gyermekismeretet, humort stb. igényel.

Don Bosco a nevelés művésze volt. Pedagógiai munkájáról egyre többet olvashatunk. Nehéz feladatot ró ránk, mert munkájának eredményes átültetése egy más korból, más kulturális és technikai környezetbe megköveteli, hogy át- illetve továbbgondolva átültessük azt, amit ő már eredményesen megvalósított. Próbálkozásaink lehet, hogy sikeresek lesznek, de előfordulhat az is, hogy nem hoznak gyors, látványos eredményt, mert módszerei nem minden helyzetre transzferek. Ezt kell tudatosítanunk és pedagógiájának megtartásával tovább bővítenünk.

Az igazi művészet maradandót alkot! A szalézi mű az egész világon elterjedt. Don Bosco életútjának, megelőző pedagógiájának és volt növendékeinek visszaemlékezéseit olvasva megfogalmazhatjuk, hogy ő valóban a „gyermek fénye”, a nevelés művésze volt. Biztos, hogy ő mindkét jelző ellen tiltakozna, mert szerénysége is köztudott volt.

„Ugyanebben az évben Don Bosco megszervezi »a munkatársakat«, akiket ő »külső szaléziaknak« hív. Műveinek barátai ezek, akik segítik őt anyagiakkal és dolgoznak az ifjúság megmentésén. Halála előtt Don Bosco azt mondja nekik: »A maguk segítségével én keveset vagy semmit sem tudtam volna tenni, a maguk szeretetével azonban sok könnyet letöröltünk és sok lelket megmentettünk.«” (Bosco, 1991., 218.)

Felhasznált irodalom Teresio Bosco (1991):

Don Bosco új életrajz. Szent József Kiadó

A második felkészülési év mottója: „Az Eucharisztia az Egyház életének forrása”

Az első lelkipásztori előkészítő év a személyes Krisztus-kapcsolatunkat volt hivatott szolgálni, középpontban az Oltárszentségben jelenlévő Jézusról elmélkedni, és a vele való kapcsolatunkat elmélyíteni. A 2019 pünkösdjéig tartó második évben a cél, hogy a közösségeket erősítsük meg, avval a hitvallással, hogy Jézushoz tartozunk, és az ő tanítását követve szeretettel vagyunk egymás iránt. Miután egyénileg megerősítettünk azt szeretnénk, hogy a saját közösségeink is váljanak eucharisztikusabbá, mindannyiunk küldetése, hogy tegyük őket Krisztus-központúbbá. Így képes csak a közösség krisztusi szeretet sugározni a világ felé.

A katolikus közösségek legnagyobb ünnepe a **szentmise**, ami életünk csúcsa és forrása. A legszentebb liturgia megünneplésének olyan összetett jelképrendszere, felépítése van, hogy azt sok gyakorló hívő sem érti egészen, vagy hiányos a tudásuk róla. A szentmiseáldozat mély átélésének alapja a teológiai ismeret, amit a felkészülés során az alábbi módokkal is bővíthetünk:

Misevlog Fábry Kornéllal

Kornél atya külön youtube csatornát indított februárban, ahol 12 részben hente egy-egy epizóddal egy szentmise bemutatásán keresztül, animáció segítségével magyarázza a liturgiát. Ha mind a 12 részt figyelmesen megnézzük, a nagyheti szertartásokat már sokkal inkább fogjuk érteni és mélyebben átélni.

Olvassunk a szentmiséről

A szentmiseáldozat miértjeire ad részletes válaszokat Jeremy Drisscoll bencés szerzetes az *Ez történik a misén* című könyvében (Bencés Kiadó, 2010.)

Magyarázó mise

A misemagyarázat – amit vagy a celebráns pap vagy valaki más kommentál – az éppen folyó szentmise megfelelő részeinél megáll és érthetővé teszi a következő néhány perc cselekményeit a hallgatók számára. Füzes Ádám atya írja: „Egy mise kegyelme végtelen, de a gyümölcsözősége arányos azzal, amennyit befogadunk belőle az értelmünkkel a

szívünkbe és szentségileg. Ezért érdemes magyarázattal segíteni az érdeklődők elméjét a megértésben.”

A keresztény **közösségeknek** olyan vezetőre van szükségük, akiknek élő kapcsolatuk van Krisztussal, és ezt a kapcsolatot meg is tudják osztani másokkal, illetve mozgósítani képesek másokat is. Ha belegondolunk azt kell látnunk, hogy közösségeink mindössze 10 %-a aktív, viszont sokak szívesen szolgálnának, ha megkérnék, megszólítanák őket. Ahhoz, hogy életet adó közösséggé váljunk, és beteljesítsük missziós küldetésünket Krisztus-központú, eucharisztikus, szeretetteljes, barátság alapú, befogadó és evangelizáló lelkületű személlyé és csoporttá kell formálódnunk.

Vajon ilyen az én közösségem? Megfelelően hívő, imádkozó, nagylelkű, szolgáló és növekvő?

Akár egyénileg, akár csoportjainkban érdemes ezekről a kérdésekről gondolkodni, elmélkedni. Pünkösdhétfőtől már a misszióra, az evangelizálásra kapunk majd küldetést, és a világ arról tudja meg rólunk, hogy Jézus tanítványai vagyunk, hogy szeretettel vagyunk egymás iránt.

Szentségimádás iskolája

Jézus azt mondja: „Talán nem tudsz beszélni hozzám. Az embereknek nincs mindig mondanivalója. De itt lehetsz mellettem, és szeretettel gondolhatsz rám.” Az imádás nem függ az érzelmektől. Ha nem is érzünk semmit, Jézus akkor is itt van.

A mindennapokban is próbáljunk a szívünkben lakó Isten jelenlétében élni, egyszerre lenni Márta és Mária. Végezzük olyan jól, szorgalmasan a munkánkat, mint Márta, ugyanakkor Mária példájára legyünk gyakran Jézussal a szívünkben!

Loyolai Szent Ignác az Eucharisziáról:

Nem szabad azért távortartani magunkat az Angyalok Kenyerétől, mert édes érzelmeket nem tapasztalunk: ez olyan volna, mintha valaki éhen akarna pusztulni, mert kenyérhez nincs méze.

A Szentségimádás iskolája Óbudán

„Mester, taníts minket imádkozni!”

Közeledve a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszushoz, kápolnánkban fontosnak tartottuk, hogy egyénileg és közösségileg is tudjunk közeledni a szentségi Jézushoz, felfedezzük a szentségimádásban rejlő erőt, ezért szorgalmaztuk missziós küldött társammal, hogy indítsunk mi is Szentségimádás iskoláját.

Ennek jegyében indítottuk el a Szentségimádás iskoláját 2018. szeptember végén. Az időzítés tökéletes volt, mert a 12 alkalom pont karácsonyra ért véget.

Hétről-hétre összegyűltünk az esti szentmise után, hogy meghallgassuk – többségében szalézi atyáktól, de néhány alkalommal a környező templomok lelkészeitől – az alábbi témákban a tanításokat:

1. Jézus valóságos jelenléte az Eucharisziában;
2. Tanuljunk imádkozni Mártától és Máriától;
3. A kérő imádság, a hit és a remény;
4. Imádás, dicsőítés és hálaadás;
5. Isten irgalmas szeretete;
6. Az Atya szeretete;
7. A Szentlélek, aki Urunk és éltetőnk;
8. Isten jelenlétében élni;
9. Isten igéje;
10. Mária;
11. Jézus szíve és az Eucharisztia;
12. Eucharisztia és misszió.

A tanítás után, melyben szempontokat, tanácsokat kaptunk a szentségimádás gyakorlatához, következett a csendes szentségimádás, melyet minden alkalommal ének vezetett fel és fejezett be.

Mint az egyik szervező, örültem annak, hogy minden héten szép számmal jelentünk meg a hideg templomban is. De még inkább örülök annak, hogy Urunk Jézus közelebb férközhetett többünkhöz. Nekem személyesen is sokat adott, hogy hétről-hétre találkozhattam Vele a szentségimádásban. Szoktam én is imádkozni otthon, útközben, de szemtől szemben ülni az Úrral, átbeszélni és rábízni az életemet, ez sok erőt és örömet adott. Hiszem és tapasztaljuk is itt Óbudán, hogy a Szentségimádásból nemcsak személyes Isten élmény, hanem a közösség lelki fejlődése és cselekvés is fakad.

Az elkezdéshez nem kell sok! Ezért bátorítunk mindenkit, főleg, ahol kevesebb szentségimádási alkalom van, hogy éljenek ezzel a „tréninggel”, mely fiataloknak és idősebbeknek is szólhat. Tapasztalatot szívesen adunk át :)

Márialigeti Bence

Szalézi munkatársak formációfelelőseinek találkozója

A formációfelelősök éves találkozóját január 5-én tartottuk Óbudán. Nagy örömmre az előző éjszaka lehullott hó ellenére szinte minden formációfelelős, csoportvezető és küldött el tudott jönni a találkozóra.

Elsőször Bángi-Magyar Anna, az Elnökség tagja ismertette az idei év programjait, és összefoglalta az októberben megrendezett V. Világkongresszuson végzett munkát. A kongresszus résztvevői meghatározták a modern társadalmakban felmerülő aktuális problémákat, amelyek most is elsősorban az ifjúságot veszélyeztetik. A szalézi munkatársak feladata reagálni ezekre a kihívásokra. A válasz gyors megtalálásához és végrehajtásához gondos elemzésre és tervezésre van szükség. A kongresszus a tervek sikeres valóra váltására is mutatott konkrét példákat.

Lengyel Erzsébet, az elnökség tagja, szalézi sajtóreferens bemutatta a tartományi és a rendi kommunikációs csatornákat. Buzdított minket, hogy a helyi munkatársi közösség életének eseményeit bátran osszuk meg, egy rövid hír is megjelenhet a hírlevélben, ha eljuttatjuk neki.

Ezután részletesen bemutatta a legfontosabb szalézi honlapokat. A magyar tartomány és a szalézi világ eseményeiről magyar nyelven jól tájékozódhatunk a www.szaléziak.hu oldalon.

A formáció idei terveiről Sárvári Miklós, tartományi formációfelelős számolt be. Az idei formációs munka egyik fontos célja a munkatársak felkészülése a személyes életterv elkészítésére. A tavaszi lelkigyakorlat lesz a felkészülés első állomása. Fontos eredmény, hogy a munkatársi élet iránt érdeklődők számára elkészült a kezdeti formáció munkaanyaga. A folyamatban lévő kezdeti formációs programok tapasztalatai alapján még az idén elkészül a végleges formációs terv. Nagy örömmel szolgál, hogy 2019. június 1-én új fogadalmas munkatársakkal bővül közösségünk.

Ebéd után Andrásfalvy János atya, tartományi küldött beszélt a 2019 évi strennáról.

Rámutatott, hogy a rendfőnöki üzenetek gyakran mutatnak párhuzamot a pápai buzdításokkal. Így történt az idén is, a strenna hasonló üzenetet fogalmaz meg, mint a *Gaudete et exultate* (Örüljetek és ujjongjatok), Ferenc pápa tavaly megjelent apostoli buzdítása. Mindannyian meghívtak vagyunk a szentségi életre – ezzel a gondolattal, és az ehhez vezető útról elmélkedik mindkét dokumentum. A fiatalokat Szent II. János Pál pápa szavaival szólítja meg az egyetemes főnök: „Valójában Jézus az, akit kerestek, amikor a boldogságról álmodtok; Ő vár rátok, amikor semmi sem elégít ki benneteket; Ő a szépség, aki után úgy vonzódtok...”

A program végén úgy váltunk el, hogy március 8-án Pélifyöldszentkeresztben találkozunk a munkatársi lelkigyakorlaton!

Ifjúsági csereprogram

Szőke Erika

BiTriMulti – a sokoldalú tréning

A nyergesújfalu Zafféry Károly Szalézi Középközpontjának dolgozójaként január utolsó hetében egy háromnapos nemzetközi tréningen vettem részt a budapesti Európai Ifjúsági Központban, amelynek témája az Erasmus+ nemzetközi ifjúsági csereprogram azzal a céllal, hogy segítsek megszervezni az Erasmus+ pályázat forrásaiból egy nyári nemzetközi tábort Pélifyöldszentkeresztben az európai szalézi közösség bevonásával.

A BiTriMulti elnevezésű tanfolyam célja, hogy minél több új szervezetet vonjanak be és nemzeteket átfogó együttműködések jöjjenek létre az ifjúsági csere terén. A résztvevők kipróbálhatják az együtt gondolkodást és együttműködést, hogy később képesek legyenek az ifjúsági csereprogramra kiírt pályázatokat közösen kidolgozni, forrást szerezni az Erasmus+ Youth Exchange pályázatokról, hogy azt közösen meg is valósíthassák. Nem titkolt célja még a képzésnek, hogy a résztvevők egymással kapcsolatba kerüljenek és partnerekké váljanak. Lássuk be, a pályázatírás meglehetősen száraz téma, annak ellenére, hogy nemes és vidám ügyet is szolgálhat. A tanfo-

lyam, a „non-formal learning” technikának köszönhetően mégis aktívan és vidáman telt. A tananyag elsajátítása szimulációs gyakorlatokon alapult. Feladatunk az volt, hogy találjunk partnert és csapatmunkában egy konkrét, a valóságban is kivitelezhető projektet hozunk létre, majd írjunk közösen pályázatot. A megírt munkákat a csapatok egymás között kicserélték és értékelték, majd megbeszéltük a felmerült hibákat. A kurzus azonban jóval túlmutatott a pályázatírás rejtelmein, játékos módszerekkel tapasztalatot szerezhettünk a csoportdinamika működéséről, a nem-formális tanulás előnyeiről.

Fontos célja volt a tanfolyamnak, hogy megértsük és azt valósítsuk meg, amit a fiatalok szeretnének, mindezt úgy, hogy az általunk kitűzött célok is megvalósulhassanak. Ez egy nagyon komplex feladat, melyet az ifjúság bevonásával, motiválásával és új technikákkal lehet megvalósítani. Mindebből csak ízelítőt kaptunk, elsajátítására újabb tanfolyamokon van lehetőség.

Tapasztalatot szerezhettünk, hogy a különböző nemzetiségek eltérő kulturális, szociális adottságaiból fakadó sokszínűség miatti lehetőségek és nehézségek a közös tábor szervezésekor komoly körülményt igényelnek.

A tanfolyamon résztvevők különböző nemzetiségűek, különböző korúak és különböző vallásúak voltak, valamennyien fiatalokkal foglalkozó szervezetektől jöttek. Esténként alkalmunk volt egymást megismerni és ezáltal új impulzusok értek a sokszínű Európából. A tanfolyamon résztvevő országok: Írország, Belgium, Finnország, Németország, Ausztria, Lengyelország, Észtország, Litvánia, Magyarország, Horvátország, Bulgária,

Szegregáció vagy pasztoráció

A Tedd képessé – Don Bosco roma szakképzési mintaprogram nyitókonferenciája

A Tedd képessé – Don Bosco roma szakképzés-fejlesztési mintaprogram nyitókonferenciájának a kazincbarcikai Don Bosco Sportközpont adott otthont 2018. december 7-én. A „Szegregáció vagy pasztoráció?” elnevezésű előadássorozaton a keresztény egyházak romák felzárkóztatására irányuló tevékenységébe, egyes egyházi szervezetek jó gyakorlataiba, valamint a mintaprogram részleteibe nyertek betekintést a résztvevők.

Zsúfolt teremben, több mint 200 résztvevő – szakképző iskolák igazgatói, szakképzésért felelős állami intézmények vezetői, pedagógusok, cégvezetők, roma önkormányzatok vezetői – előtt kezdődött meg a nagy érdeklődéssel várt konferencia.

A rendezvényt P. Vitális Gábor SDB tartományi vikárius, rendházigazgató, címzetes apát-plébános nyitotta meg. Beszédében Don Bosco segítő, tanító munkásságáról, szellemi örökségéről szólt az egybegyűlteknek, valamint felidézte az immár 25 éve Kazincbarcikán tevékenykedő szalézi rend ténykedésének meghatározó pillanatait is.

Az esemény egyházi fővédnöke, dr. Terenyák Csaba egri érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Oktatási Bizottságának az elnöke a pasztoráció, a keresztény értékrend és a lelkiesség fontosságát emelte ki, mely a roma felzárkóztatás egyik legmeghatározóbb és célravezetőbb útja lehet.

Klimon István alpolgármester kiemelte, hogy Kazincbarcika Város Önkormányzata és a Szalézi Társaság között már a kezdetektől szoros együttműködés alakult ki, ami az elmúlt évtizedekben kézzel fogható eredményeket hozott mind a rend, mind a város életében.

Balog Zoltán, az Emberi Erőforrások Minisztériumának vezetője levélben köszöntötte a vendégeket, melyben többek között a roma fiatalok szakképzésének jelentőségét hangsúlyozta.

Járóka Livia, az Európai Parlament alelnöke meleg hangú videóüzenetben szólt a konferencia résztvevőikhez, kiemelve, hogy az Európai Parlament roma stratégiájának elfogadása küszöbön áll, és hogy annak előkészítésében a magyar fél oroszánrészt vállalt.

Az előadások sorát Langerné Victor Katalin, az Emberi Erőforrások Minisztériumának társadalmi felzárkóztatásért fele-

lős helyettes államtitkár nyitotta, aki beszélt a romák felzárkóztatásának helyzetéről Magyarországon az Európai Bizottság eljárásának tükrében.

A leszakadó rétegek szakképzésben rejlő lehetőségeiről tájékoztatta a szakembereket Pölöskei Gáborné, az Innovációs és Technológiai Minisztérium szakképzésért és felnőttképzésért felelős helyettes államtitkára.

Dr. Székely János szombathelyi püspök a Katolikus Egyház cigánypasztorációs tevékenységével ismertette meg a közönséget. Az esemény kapcsán sajtótájékoztatót is tartottak, ahol a *Tedd képessé* mintaprogram létrejöttéről, céljáról és jelentőségéről kérdezték a programban érintett szakembereket.

Pölöskei Gáborné elmondta, hogy az állam kiemelt fontossággal kezeli a romák felzárkóztatását. Ezzel kapcsolatosan kerestek jó példákat, így kerültek kapcsolatba a szalézi renddel és szereztek tudomást a Kazincbarcikán már több évtizede jól működő roma képzési és felzárkóztatási eredményekről. A projekt során a jó példát szeretnék országos szinten terjeszteni, illetve tovább bővíteni.

A konferencia a témához kapcsolódó jó gyakorlatok bemutatásával folytatódott. A miskolci görögkatolikus egyházmegye képviselőjében dr. Orosz Atanáz megyéspüspök, a jezsuita rend képviselőjében pedig Hámori Ildikó intézményveze-

tő ismertette az irányításuk alatt működő roma szakkollégiumokban folyó oktató, nevelő tevékenységet.

Thaisz Miklós, a Magyar Máltai Szereztetszolgálat ügyvivője kiemelte a leghatározottabb helyzetű diákokkal foglalkozó iskolákban folyó munkájuk jelentőségét.

Molnár-Gál Béla, a *Tedd képessé* programnak otthont adó Don Bosco Szakiskola idén Józsolgálat-díjat nyert igazgatója ismertette az iskolába járó diákok helyzetét, a velük való foglalkozással kapcsolatosan pedig kiemelte annak a Don Bosco által hangsúlyozott elvnek a fontosságát, hogy jelen kell lenni az életükben, közel hozzájuk, de nem haverkodva.

A rendezvény Ábrahám Béla tartományfőnök gondolataival és a megjelentekre, valamint otthon lévő családtagjaikra adott papi áldásával zárult.

A konferenciának otthont adó Don Bosco Sportközpont, és a vendéglátást ellátó, a Don Bosco iskolába járó roma diákok is kiválóan vizsgáztak. Az eseményt követően a szervező Szalézi Intézmény Fenntartó által tartott közvéleménykutatásban a válaszadók a legmagasabb átlagos osztályzatot (a maximális 10-ből 9,8-at) a vendéglátó diákoknak adták, akik a ruhatári, regisztrációs és hostess szolgáltatásokat látták el.

Minden nehézségben benne van a boldogságod is

Számomra az élet nagyon szép ajándék, amit az Istentől kaptam. De ebben a szép ajándékban vannak nehézségek is, amit minden nap tapasztalunk. Fontos kiemelni, hogy minden nehéz szituációnak két oldala van. Az egyik maga a nehézség oldala, amelyet egyből észreveszünk, és ami egyfajta lehangoltsággal, szomorúsággal és a sikertelenség érzésének félmével tölt el bennünket. A másik oldal, amelyet kevésbé veszünk észre, az, hogy felfogható a nehéz helyzet egyfajta fejlődési lehetőségként is, hiszen ha elfogadjuk, ha imádkozunk érte, miközben próbálkozunk megküzdeni vele, akkor egyfajta boldogság is eltölthet bennünket, mert észrevehetjük, hogy apránként változik a helyzet és mi is tanultunk belőle. Saját tapasztalatból is láttam, hogy néha a nehézség oldalát vettem észre és kevésbé láttam meg a lehetőséget benne. Amikor csak a nehézségre figyelünk az életben, akkor az élet szépségeinek, ajándékainak nem tudunk örülni és így boldogok sem tudunk lenni. Ha csak azt vesszük észre, ami nem sikerült, akkor nagyon nehéz boldognak lenni és tovább haladni az életben. Ha minden helyzetben fel tudjuk fedezni a nehézségek mindkét oldalát akkor boldogok leszünk és jól fogjuk tudni kezelni a nehézségeket. Meg kell barátkoznunk a nehézségeinkkel és bennük megkeresni a boldogságot. El kell fogadnunk, hogy a nehézségek az élet velejárói.

Három fontos gyakorlati pont, ami segít boldogságot találni a nehézségek közepette:

1. Felajánlás: Máté evangéliumában olvashatjuk, hogy Jézus azt mondta, „Gyertek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok, s akik terhet hordoztok – én megkönnyítlek titeket” (11,28). Amikor nehéz helyzetben találjuk magunkat, nem szabad elhagyni az imát, mert így távolabb kerülünk Istentől. Ekkor többet kell imádkozni és Istenzhez közelebb kerülni. Így könnyű megérteni, elfogadni a helyzetet és megoldás találni rá. Mindenben szükségünk van az Istennel való kapcsolatra.

2. Elfogadás és megoldáskeresés: csak akkor tudunk megoldást találni és boldogságot keresni a nehézségben, amikor elfogadjuk a nehéz helyzetet, amiben találjuk magunkat. Fontos feltenni magunknak azt a kérdést, hogy „Miért nehéz nekem ez a szituáció? Miért vagyok szomorú?” Így boldogan tudunk haladni előre az életben.

3. Pozitív gondolkodás: örömmel kell tekintenünk az élet kicsi és szép dolgaira, és hálát adni mindenért.

Azt kívánom nektek és magamnak is, hogy az élet megpróbáltatásaiban keressük a boldogságot, mert ha megtaláljuk, akkor valóban boldogok és vidámak leszünk. Nem csak a nehézségre kell figyelni, hanem a boldogságra is. Legyetek szorgalmasak a tanulásban és a munkában. Szeretettel csináljatok mindent, amit rátok bízunk és legyetek boldogok és hálásak mindenért. Ne féljete, csak higgyete!

Ne felejtsetek el, hogy Isten mindig velünk van. Hajrá!

Ilodigwe Emmanuel Chekwube SDB

Kedves Fiatalok!

„A szentség téged is vár!” - ez az idei év strennája. Ragadjuk meg ezt a nagyszerű alkalmat, hogy megújítsuk és felfrissítsuk a lelki életünket! A nagybőjt időszaka segítségünkre lesz, hogy a tekintetünket visszafordítsuk Istenre.

A fiatalokért tartott szinódus meghív arra, hogy „ismerjük fel Jézust a kenyértörésben”, és tekintünk fel Krisztus megtört testére. Hasonlóan az emmauszi tanítványokhoz, találkozunk az Úrral, aki elkísér a nehézségeinkben, a gyengeségünkben, a szenvedésben és a megtörtségünkben, mert az Ő testét értünk törték meg.

Végül, szeretnék mindenkinek mélyen megélt, szent nagybőjtöt kívánni, hogy majd örömmel ünnepelessük meg az Úr, Jézus Krisztus feltámadását is.

A nagybőjt zárandokútja tisztítsa meg az értelmünket, hogy el tudjunk köteleződni Isten mellett. Don Bosco karizmája nem csak arra buzdít minket, hogy a hétköznapi szentséget éljük, hanem arra is, hogy megosszuk az örömhírt minden fiatalal Magyarországon.

Imádkozunk egymásért! Sok szeretettel és áldással:

P. Quadros Lytton SDB

TÖPRENGŐ

Ha megfejted a rejtvényt, a kiemelt mezőkbe kerülő betűkből ki tudod rakni egy szalézi boldog nevét (minden betűt fel kell használni). A megfejtést küldd el a toprengo@szalim.hu címre május 1-ig. Díjazás a Mazzarello ünnepen.

1.	Híres európai karnevál helyszíne	5.	A farsang őshazája
2.	Télüző szokás Mohácson	6.	Jellegetes farsangi étel
3.	A riói karnevál tánca	7.	A farsang hónapja
4.	Ezt a égetik el a tél elűzésére	8.	Ezzel fedjük el az arcunkat a farsangi bálakon

		1							
	2.								
			3.						
		4.							
5.									
				6.					
		7.							
			8.						

Panama-nap

a szalézi fiatalok szemével

Már javában zajlottak az Ifjúsági Világtalálkozó eseménycsoportjai Panamában, amikor is január 26-án végre elérkezett a magyar Panama-nap, s a Ferencváros TC Elek Gyula Sportaréna ezúttal nem szurkolói kiáltásokkal telt meg, hanem dicsőítő énekekkel, vidámsággal, és közel ezer fiatal csöndes imádsággal.

Napunkat a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) ifjúsági referense, Palánki Ferenc debreceni-nyíregyházi megyéspüspöknek, az MKPK ifjúsági referens tagjának buzdító szavai indították. A délelőtti folyamán Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolitával elmélkedhettünk a találkozó jelmondatán, s felhívta a figyelmünket arra a dologra, ami számunkra szinte már fel sem tűnik: az állandó halogatásra. Isten a jelenben szólít minket, a pillanatnyi lehetőségekre a „most”-ban kell igent mondani, nem pedig holnap, nem akkor, amikor ráérünk, és nem akkor, amikor számunkra kényelmes lesz. Arra kérte a fiatalokat, hogy minden nap legyen idejük megteremteni maguk körül a csendet, amikor egészen Istennek tudják szentelni önmagukat. A döntéseinknek természetesen meg kell érlelődniük, de a megfelelő időben legyen bátorságunk változtatni, hiszen „Isten már kimondta az ő igenjét rád, te is válaszolj neki!” – kérte tőlünk Kocsis Fülöp.

A nap folyamán Bartos Lídia Lelle blogger és Pindroch Csaba színész tettek bizonyosságot hitükről, s osztották meg velünk életük meghatározó eseményeit, melyek olykor fájdalmasak, vagy éppen csodával határosak voltak, de ezek segítették őket kereszténységük megélésében.

Számomra az egyik legjobban várt program, a *Püspöki kérdezz-felelek* során Veres András, Kocsis Fülöpöt és Palánki Ferencet kérték fel egy beszélgetésre, hogy a fiatalok által feltett kérdésekre válaszoljanak. Igen változatos témákat érintve sok érdekességet megtudhattunk a püspökökről, s igazán megnyerő volt, hogy mindannyian nyitottan és humorral vegyítve feleltek a kérdésekre.

A nap végéhez közeledve szentmisén vehettünk részt, majd ezután a Nyolc Boldogság Közösség nővérei által vezetett szentéimádáson tovább folytattuk imádságunkat, mely ismét remek alkalmat teremtett az elcsendesedésre, hogy Isten szavát keressük, és bátorságot merítsünk kimondani az igent.

Ez az esemény lehetőséget adott a magyar fiatalok számára, hogy egy napra mi is csatlakozzunk az Ifjúsági Világtalálkozóhoz. Bár nagy a távolság, de ugyan azzal a céllal gyűltünk össze itt is, mint Panamában; hogy egy nagy közösségként, mind együtt adjunk tanúságot hitükről, hirdessük és megmutassuk Isten szeretetét és kegyelmét minden embernek.

Kurdi Kata

Mi is voltunk „Panamában”

A kazincbarcikai fiatalok összefoglalója

A Panama-nap 2019. január 26-án került megrendezésre Budapesten az Elek Gyula Arénában a Katolikus Ifjúsági Mozgalom szervezésében, mivel Panamában most zajlott a nemzetközi ifjúsági találkozó, ahol jelen volt Ferenc pápa is. Ez a rendezvény hazánkba is elhozta az ifjúsági világtalálkozót.

Néhány szóban: mi is volt most Panamában? 2019. január 22–27. között Panamában rendezték meg a 34. Katolikus Ifjúsági Világtalálkozót. Magyarországról kb. 40 fiatal vett részt ezen, és életre szóló élményben volt részük. Táncoltak pörgős brazil zenére, és megpróbálták Google fordító segítségével beszélgetésbe bonyolódni angolul nem tudó barátságos emberekkel.

Mi, Magyarországon pedig egy tartalmas szombatot tölthettünk együtt ezzel párhuzamosan. Tizenegykor nyitott meg az aréna, ahol minden megérkező egy ledes gyertyát kapott, és egy zsákot benne hideg ebéddel. Elfoglaltuk helyünket, és hamarosan kezdődött a bevezető. Két fiatal vezette le a színpadi előadásokat és tanúságtételeket. Először számunkra is bepillantást engedtek a Panamában tartózkodó magyar fiatalok élményeibe, majd meghallgattuk Bartos Lídia Lelle blogger és Pindroch Csaba színész tanúságtételét, ami kicsit bennünk is előhozta a kérdést: Én igazán hiszek-e, vagy csak azt teszem, amit elvárnak tőlem? A nap szlogenje az „Íme itt vagyok!” bibliai mondat volt, amelyről a jelenlévő püspök atyák mondtak magvas gondolatokat. Kicsit később kérdéseket lehetett nekik írni a

„kérdezd a püspököt” elnevezésű programon keresztül. Két szünetet iktattak be a napba, ahol lehetett beszélgetni és új barátságokat kötni. A programok között szerepelt a délutáni szentmise és a szentségimádás is, ahol a gyertyáknak is volt szerepe. A Szentséget körbe vitte Mohos

Gábor segédpüspök atya, nekünk pedig fontos döntést kellett meghoznunk: Beengedjük-e Jézust az életünkbe és az ő szeretetével együtt egy tisztább és jobb életet élünk-e? Ha igenleges döntést hoztunk, akkor a kis mécesst fel kellett kapcsolnunk. Egy mérhetetlenül jó érzés töl-

tötte el a szívemet, amikor a szentségimádás végén minden jelenlévő kezében pislákkolt egy kis fény: ez a látvány reményt gyújtott ebben a hitetlen világban.

Andó Kamilla, Lóczy Xavér

Előttünk jártak, velünk jártak

P. Havasi József SDB rovata

P. Csizmazia Ernő SDB

Ötvenkilenc évvel ezelőtt, 1960. február 11-én négy magyar fiatal szalézi részesült a Segítő Szűz Mária-bazilikában a papság szentségében. Távol hazájuktól, idegenben, de nem ismeretlen helyen lettek az Anyaszentegyház és a Szalézi Társaság papjai. Ezen fiatal papok között volt Csizmazia Ernő atya is.

1929. február 13-án született Kámban, buzgó keresztény családban, de sajnos már kisgyerek korában elvesztette szüleit, jó rokonai nevelték fel. A szaléziakkal Szombathelyen ismerkedett meg, és elhatározta, hogy ő is követni fogja Don Boscot. Jelentkezett szalézinnak! Ebben az időben nagy dolog volt ez, hiszen már megkezdődött az Egyház üldözése. Tanakajdon (Vas megye) volt novícius, majd az első fogadalom letétele után Mezőnyárádra került tanulmányai folytatására. Sajnos 1950. június 13-án neki is, mint a többi rendtársának, el kellett hagynia a rendházat. Vége szakadt a szép szalézi életnek! Az ismeretlen világ állt előtte.

Hála a Jóistennek és az akkori tartományfőnöknek, Ádám László atyának, sikerült elkezdenie tanulmányait a váci papi szemináriumban. De sajnos ez sem tartott sokáig. Az akkori kommunista vezetőség ezt nem nézte tétlenül. 1952-ben a szemináriumból is távozni kellett a szerzeteseknek.

Ernő atya előbb Győrben dolgozott mint hegesztő, majd Budapesten a Láng Gépgyár dolgozója lett. Ezalatt is megmaradt szalézinnak. Sokszor titokban vett részt a közösség munkájában. Nehéz évek teltek így el. Végre az 1956-os forradalom le-

Csizmazia Ernő atya újmiséje

hetővé tette, hogy elhagyja az országot és külföldre menjen.

1956. december 8-án Torinóban találkozunk. Nagy öröm volt mindkettőnknek,

hogy a nagy szalézi ünnepet együtt ünnepelethetjük. Gallipoli után, kis kitérőkkel végre folytathattuk teológiai tanulmányainkat Monteortonében és végre, 1960. február 11-én elértük célunkat: pappá szentelték.

A hazatérés reménytelen volt, így Ernő atya Ausztriába került, mégpedig Klagenfurtba. Több évig volt itt ifjúsági nevelő, majd Grazba került a szaléziak ottani intézetébe. Sikeres nevelői évek után, miután a grazi házat bezárták, Bécsbe került, ahol a fiatal inasokkal foglalkozott. Kitűnő futball tudásával és kedvességével itt is hamar megnyerte a fiatalok szívét.

Idős korában az előljárók Eisenstadtba (Kismarton) küldték, ahol az irgalmas rendi kórházban lett lelkész. Humorával, kedvességével itt is hamar elnyerte a betegek szimpátiáját. Nagy szeretettel vette körül a betegeket. Sokan gyógyulásuk után is felkeresték. Így nem csoda, hogy a kismartoni püspök kitüntette őt.

Miután fogytak évei, a tartományfőnök visszahelyezte Bécsbe a Salesianumba, ahol csendesen, békésen élhette szalézi életét. Ereje azonban egyre jobban elhagyta, már nem tudta magát ellátni, így a laxenburgi idősek otthonába került. Ernő atya most ott éli szerzetesi életét. Ma már nem tud aktívan tevékenykedni, de csendben imádkozva, példájával, jókedvével példát ad az idős kor elviselésére.

Kívánunk Ernő atyának 90. születésnapján minden jót, és a Jóisten áldását kérjük rá!

A római Szent Szív-bazilikához tartozó szalézi mű lett a szalézi rendfőnökség otthona Róma szívében, a Termini pályaudvar közvetlen közelében

A római Szent Szív a szalézi rendfőnökség végleges székhelye

2018. december 17-én, a szaléziak megalapításának 159. évfordulója alkalmából a rendfőnök, Ángel Fernández Artime „jóéjszakát”-jában a római Szent József szalézi közösség elé terjesztette azt a levelet, amelyben tájékoztatta rendtársait arról a fontos döntésről, amelyet az Egyetemes Tanácsal együtt hozott meg a szalézi rendfőnökség székhelyének végleges elhelyezésével a Szent Szívben. A „Szent Szív” egy történelmi központ a szaléziak számára az egész világon: ez az a ház, ahol Don Bosco tartózkodott, amikor Rómában volt; az emlékezés és a Jézus Szentséges Szíve iránt érzett szeretet helye; itt van az azonos nevű bazilika, amelyben az a Máriaanak, a Keresztények Segítségének szentelt oltár is található, ahol Don Bosco sírva fakadt a szentmise bemutatása közben, emlékezve az élete során elvégzett munkára; végül, a „Szent Szív” az a hely, ahol Don Bosco 1884-ben megírta híres levelét a fiataloknak. Kétségtelen, hogy a Szent Szív megvásárlását a szalézi rend központjának megelőzte egy intenzív párbeszéd a Közép-Olaszországi Szalézi Tartománnyal (ICC) és a CISI Nemzeti Központtal, valamint a 2020-ig tartó lelkipásztori tevékenységek átutemezése.

A rendfőnök azt is elmondta, hogy a Központi Hivatal magára vállalja a Szent Szív-bazilikához kapcsolódó lelkipásztori szolgáltatást és a fiatal bevándorlókkal folytatott munkát csakúgy, mint Don Bosco szobáinak, mint a szalézi szent helyek egy részének animálását.

A rendfőnök a szaléziaknak és a Szalézi Családnak a világ minden tájára elküldött levelében részletesen leírta az egész eljárás folyamatát és végrehajtását, amely megelőzte ezt a történelmi döntést.

ANS – Róma

Az igazi karácsonyi szellem öröme

A szalézi misszionáriusok 136 országban dolgoznak, mind az öt kontinensen, és Jézus születésének örömét is a gyerekekkel, fiatalokkal és családjaikkal ünneplik, különösen a leghátrányosabb helyzetű és legsebezhetőbbekkel, akikkel megosztják mindennapi életüket.

A háborúk, a bevándorlók és a menekültek között olyan helyeken, ahol a szegénység, a járványok és az éhség a napi rutin része, mindig van egy barátságos, szívélyes szalézi szerzetes, aki készen áll, hogy segítsen, elkísérjen és felszítsa a reményt.

Mint az év minden napján, a szalézi misszionáriusok karácsonykor is a szenvedők oldalán állnak. Ezekben a napokban a sok adományozó nagylelkűségének

köszönhetően lehetőség nyílik arra, hogy különleges tevékenységeket szervezzenek a gyermekek és a fiatalok számára, hogy megismerjék a karácsony valódi jelentését. Szíriában a szalézi oratóriumok és az ifjúsági központok továbbra is válaszolnak arra a kihívásra, hogy a háború közepén a „béke oázisát” képviseljék; Venezuelában a szaléziak megosztják az arepájukat (kukoricakenyér) sok olyan családdal, akiket érint az országot sújtó drámai helyzet és válság; Kolumbiában a kiskorúak százai, akik a gyermekvédelmi programok résztvevőiként látogatják a szalézi házakat, a karácsonyi estét Medellínben a Ciudad Don Boscóban ünnepelték; Mexikóban a „Padre Chava” szalézi refektórium különleges étkezést kínált a több száz bevándorlóknak, akik naponta gyűlnek össze itt.

A világ más részein sokkal egyszerűbb volt a terített asztal körül ünnepelni, mint Palabekben (Uganda) a menekülttáborban, ahol a háború elől menekülő dél-szudániakkal osztottak meg egy-egy tálizses ételt a szaléziak. Ugyanez történt több afrikai városban is, ahol a szalézi misszionáriusok sok utcagyereket gyűjtöttek össze, akik így különböző, szeretettel és családiassággal fűszerezett karácsonyi élményeket tudtak megtapasztalni. Ami nem változott, az az igazi karácsonyi szellem öröme.

ANS – Madrid

A rendfőnök elismerte a Szalézi Család 32. ágát

Ángel Fernandez Artime rendfőnök február 4-én hivatalosan elrendelte az „Instituto Religioso das Irmãs Medianeiras da Paz” – IRIMEP (a Béke Közvetítői Nővérek Szerzetesi Intézménye) felvételét a Szalézi Családba, ezáltal az utóbbi ennek a 32. elismert csoportja lesz.

A belépés a Szalézi Családba egy több évig tartó folyamat. Az intézetet 1968-ban alapította Msgr. Antonio Campelo, Petrolina érseke (Pernambuco állam, Brazília); halála után, 1984-ben, a megszentelt élet egyházmegyei jogú intézethez tartozó nővérek hivatalosan kérvényezték, hogy része lehessenek a Szalézi Családnak.

Az intézetnek jelenleg hetven nővér a tagja, és mintegy 300 munkatárs segíti őket, akik osztoznak velük lelkipásztori és szociális-nevelési küldetésükben.

ANS – Róma

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Ismét felragyogott a „Gyermekek fénye”

A 2015-ös bemutató előadások után idén februárban ismét láthattuk a komáromi Magyarrock Dalszínház művészei tolmácsolásában Szőke István Atilla és Szűts István művét, a szaléziaknak különösen is kedves, Don Bosco életéről szóló „Gyermekek fénye” című rockoperát. Az előadás felújított változatát először Nyergesújfalun február 6-án, majd másnap Szombathelyen, február 11-12-én pedig Óbudán láthatta a hálás közönség.

KAZINCBARCIKA

Don Bosco Szakközépiskola

Don Bosco ünnepünk – Bosco Szent János tevékeny életét, amely során oly kevés időt töltött tétlenül, s oly sok jót tett a fiatalokért, 1888. január 31-én fejezte be itt a földön. Erre a napra emlékezve, az eddigi hagyományt követve, iskolánk tanulói a Szent Családtemplomban misén vettek részt, melyet Ábrahám Béla tartományfőnök atya celebrált. Beszédében visszatekintett Bosco János gyermekkorára, szentté válásának útját elemezte, példaként állítva a diákok elé a nehézségek leküzdésében tanúsított türelmét és kitartását. Béla atya szerint tudnunk kell, mi vezérel bennünket, mi a célunk, hogy képesek legyünk erőfeszítést tenni egy jobb élet reményében.

A Don Bosco Sportszarnokban vidám jelenetek keretében, kiemelve iskolánk 25 éves fennállásának jelentőségét, foglalmazták meg a műsort adó diákok, milyen szeretetteljes és elfogadó légkör veszi őket körül a szalézi lelkiség otthonában, a Don Bosco Középsiskolában.

Az ünnepség utolsó felvonásaként azok a

tanulók részesülhettek jutalomban, akik kiemelkedő teljesítményt nyújtottak a tanulmányi és gyakorlati munkájuk terén, a közösségi és kulturális életben illetve a sportban. A díjakat Andrásfalvy János atya és Molnár-Gál Béla igazgató úr adták át. Örömmel vettük, hogy ünnepségünket jelenlétükkel megtisztelték a Szalézi Család tagjai, a városi előljárók és az oktatási illetve pedagógiai munkát segítő intézmények vezetői, képviselői.

Vajayné Ruskó Edit

Don Bosco KVÍZ 2019 – Don Bosco égi születésnapja kapcsán sok minden történi iskolánkban. A Szalézi Kft. például gyönyörű, hegesztéses technikával készült díszet alkotott az iskola bejárati

Kazincbarcika – Don Bosco Kvíz

aulájába.

Február 8-án pedig, a hagyományoknak megfelelően az idén is megrendezésre került iskolánk névadójának, Don Boscónak az életéről szóló Don Bosco KVÍZ Kazincbarcikán. A mintegy százfős mezőnyben 18 csapat versengett egymással, minden osztályból 4-5 tanuló mérte össze a tudását. Közös énekléssel és imádsággal vette kezdetét a kvíz. János atya, Tibor testvér és Robi atya sok érdekes kérdéssel és játékos feladattal színesítette a vetélkedőt. A második és a harmadik helyen több csapat között holtverseny alakult ki. Az első díjat a 2/10/B és a 2/10/H osztály közös csapata nyerte. Minden résztvevő ajándékot kapott. Nagyon vidám hangulatban zajlott a nap, Don Bosco tanításához hűen: Légy vidám és tedd a jót!

Kalináné Pirooska

Szalézi Szent Ferenc Gimnázium

Szalézi hét a szalézi gimnáziumban –

A tavalyi évhez hasonlóan idén második alkalommal rendeztük meg iskolánkban a szalézi hetet Szalézi Szent Ferenc és Don Bosco ünnepéhez kapcsolódva január 24. és február 4. között. Az ünnepségsorozatot Szalézi Szent Ferenc ünnepével kezdtük. Az iskola két csoportban vett részt a jóreggelten a tornateremben. Szó volt az idei strennáról, azaz arról, hogy mindannyian meg vagyunk hívva arra, hogy vidám szentek legyünk, de a közös éneklés és imádság sem maradt el. Ám már ezt megelőzve megkezdtük az ünneplést, hiszen az animátorok és lelkes segítők már reggel a bejáratnál finom kakaóval és kis finomságokkal várták a diákokat. Ez a reggeli fogadtatás az egész szalézi hét folyamán tartott: hol meleg tea, hol tejszínhabos kakaó várta reggel a fiatalokat mindig egy kis nasival. A diákok őszintén szólva egész évben elviselnék az ilyenfajta fogadtatást a nap elején.

A hét folyamán különböző kisebb-nagyobb programokon vehettünk részt: volt csocsóbajnokság, vagy akár zenét is küldhettünk a szünetekben. Don Bosco ünnepét is különös módon tartottuk meg. A diákok a 3. óra után a tornaterembe gyűltek egy kis tánra, éneklésre, amit Tóth Péter testvér vezetett. Itt volt egy rövid játék is Don Bosco életével kapcsolatosan, melyben a gyorsan és helyesen válaszolók külön jutalomban részesültek. Az egész szalézi hét nagyon hangulatosan és jó kedvvel telt.

A hét lezárásaként február 4-én került megrendezésre a Szalézi Gála. Ezen a napon reggel a diákok misén vettek részt a Szent Család-templomban, melyet Havasi József atya, korábbi tartományfőnök mutatott be. A prédikációban Andrásfalvy János atya azt a kérdést tette fel, hogy vajon a mai gimnazistáknak mit jelenthet Don Bosco. A választ is hamar megkaptuk: Don Boscóhoz hasonlóan nekünk, mai fiataloknak is ki kell bontakoztatnunk a bennünk levő tehetségeket és mások szolgálatára állítanunk, mert csak így lehetünk igazán boldogok. A mise után az egész iskola átvonult a Don Bosco Sportközpontba, ahol a gimnázium diákjai megmutatták a János atya által is említett tehetségüket. Nagyon színes és ötletes produkciókat láthattunk, melyek hangulatossá és méltóvá tették iskolánk legnagyobb ünnepét.

Komódi Dominika

Óbuda – Készülnek az adventi koszorúk

Óbuda – Betlehem

ÓBUDA

Az óbudai Segítő Szűz Mária-kápolna programjairól – Természetesen a 2018-as évről van szó. Azon belül is leginkább arról, amikor már a rendfőnök atya látogatása, baráti jelenléte és a közvetlen étkezések hangulata megerősített és új lendülettel látott el minket. „No, így könnyű!” – mondhatják sokan, és az igazat megvallva, nem is tévednek! Minden feladat és akadály könnyen vehető, ha az ember látja a célokat! Egy kicsit szemé-

lyesre véve a szavakat, ez az óbudai kápolnagazgatóságom erős második évében is megállja a helyét!

Elindítottuk a Szentségimádás iskoláját, ami szép érdeklődést váltott ki a testvérekből, és jelezte azt az igényt, hogy valóban szükség van a Jézussal való kapcsolatra. A 12 alkalom erősíthetett bennünket abban is, hogy alkalomadtán arra van időnk, amire igazán szeretnénk!

Eközben elkezdődött az adventi várako-

zás időszaka is. Koszorúkészítéssel kezdtünk, majd az embert és lelkesedést próbáló roráté szentmisék következtek, hajnali 6 órai kezdettel. Számomra nagy öröm volt látni a sok hívőt, tömött padokat, és tudni azokról a nem mindennapi áldozatokról, hogy valaki ott lehessen. A sok szép gyónás is felemelő volt – egy pap számára is! Ugyanis minden reggel adtam erre lehetőséget. A szombati reggelik is testet-lelket melengetőek voltak, amelyeket a szalézi munkatársak ütöttek össze számunkra!

A templom feldíszítésében és a későbbi januári lebontásában nagy segítség volt ismét a ministránsok csapata, és jó néhány lelkes szülő. Olykor erejüket meghazudtoló fűrgességgel intézték a dolgokat. Felemelő volt látni azt is, ahogy a kamasz fiúk felmostak, és örültem, amikor a kisebb Balaton is felszáradt az esti mise kezdsére. A templom melletti Betlehem is gyorsan szét lett kapva, viszont nincs rá garancia, hogy ebben az évben is minden szál deszka ugyanarra a helyre fog kerülni, de majd kialakul. Ugyanitt említeném még meg, hogy lassan a templomtakarító részleg is alakul, szépen lépdelünk előre.

A szeplőtelen fogantatás főünnepé és az éjféli szentmise után is egy rövid agapéval, koccintással köszöntöttük a számunkra fontos történéseket! December 30-án, Szent Család vasárnapján megáldottuk a hozzánk járó családok szüleit, gyermekeit. Jó volt látni a tiszta örömet és derűt sugárzó arcokat!

Személyesen kiemelnék még egy szép feladatot, ami nem más, mint az Óbudai Szent Péter és Szent Pál Szalézi Katolikus Általános Iskola lelki vezetése. Nagyon sok öröm ér az ide járó diákok között! A karácsony előtti szentgyónások is ezek közé tartoznak! Gyakorlatilag ezek voltak az eltelt advent legszebb percei, órái! A tanulókkal szünetekben, a kápolnában, udvaron és a folyosókon is találkozom, és nagyon jó így (is) jelen lenni az életükben. Hála Lengyel Attila igazgató úrnak, a hitoktatóknak és a tanároknak, nyitott a léghöz minden lelki megnyilvánulásra, és a szalézi lelkiség elmélyítésére!

Kapcsolatunk jó a Szent Péter és Szent Pál Főplébániával, valamint a környékbeli atyákkal, és a más felekezeti lelkészekkel is. Ezt közösen ki is fejeztük január 22-én, egy ökumenikus istentisztelet keretében, amelyhez hasonló nem

Kazincbarcika – A Don Bosco Szakközépiskola ünnepi műsora

Kazincbarcika – Szalézi Szent Ferenc Gimnázium, Szalézi Gála

volt mostanában templomunkban.

Nagyon röviden ennyit lehetne összefoglalni a kápolnánkban zajló életéről, miközben még sok mindenről lehet írni (szentségimádások, jó kapcsolat a kollégistáinkkal, Scola-énekkar, Baba-Mama klub, cserkészek, oratóristák és animátorok; házszentelések, hittanosok, szülői és gyermek csoportok), de hagyok másoknak is helyet! ☺

P. Márkus Zoltán SDB

Szent Péter és Pál Szalézi Óvoda

Téli napjaink – A tél sok-sok ünnepet, programot tartogatott óvodásainknak és szüleiknek is.

Megrendezésre került óvodánkban az első Adventi hagyományteremtő vásár és táncház! Sok-sok család látogatott el rendezvényünkre, ahol kézművesek, termelők árulták portékáikat. Óvónénijeink kézműves foglalkozással foglalták le az óvodásokat, néptánc oktatóink a szülőket és a testvéreket is bevonva tartották meg színvonalas táncházukat. A sok-sok tánc és éneklés után jólesett mindenkinek a tea és a zsíros kenyér. Mindenki nagyon jól érezte magát, reméljük, valóban hagyományt sikerült teremtenünk!

Szent Miklós püspök látogatást tett nálunk, akit a gyerekek kedves rajzokkal, énekekkel vártak. A nagycsoportosok kora reggel azon tanakodtak, hogy vajon az igazi Mikulás jön-e el ovinkba, vagy sem? Megegyeztek abban, hogy ha igazi lesz a szakálla, akkor csakis az igazi Mikulás jöhetett el hozzánk, ha viszont műszakállal lesz, akkor csak egy segédje lehet az. A hozzánk érkező Miklós püspöknek valódi és műszakállal is volt! A boldogság a gyermekek szemében leírhatatlan volt: „Az igazi Mikulás jött el hoz-

Szent Péter és Szent Pál-díj

Az óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola Szent Péter és Szent Pál-díját mindig egy végzős diák kapja, aki mind tanulmányi eredményét, mind közösségi munkáját tekintve példamutató társai előtt. Ezt a megújult plakettet a Don Bosco Gála műsorán adjuk át. A díjat a 2018/2019-es tanévben Beöthy-Molnár Veronika vehette át. Nagyon kedves gesztus volt részéről, amikor azt mondta: „Ezt más is megérdemelte volna.” Igen, igaz volt, de hát dönteni kellett! Ne bánkódj Vera, így van ez jól! ☺ Gratulálunk, büszkék vagyunk Rád! ☺

zánk álszakállban!” Nagy örömükre, meglepetésükre szolgált a gyerekeknek, mikor meglátták a Mikulás kezében a korábban általuk „írt” levelüket. Néhány kedves, jó szót mondott mindenkinek Szent Miklós püspök, majd finomsággal kedveskedett kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

A Katica csoportos gyermekeink a betlehemes előadásukkal egyik nap a Harang Idősek Klubjában, másnap pedig a Szé-rüskert Idősek Klubjában jártak, ahol

mosolyt csaltak az idősek arcára. Bús Balázs polgármester úr ünnepi köszöntője és Péter atya karácsonyi beszéde után adták elő színvonalas műsorukat. Öröm volt látni és hallani, ahogy az ismerős karácsonyi énekek hallatán az időskorú klubtagok a gyerekekkel együtt boldogan dalra fakadtak.

Az adventi időben hetente összegyűlt az óvoda apraja-nagyja a tornateremben közös áhítatra. Minden héten eggyel több versszakkal énekeltek a gyertyagyújtó énekünket közösen a gyerekekkel. A harmadik gyertyagyújtásunkra Márkus Zoli atya jött misét mondani, melyet Nádudvari Géza testvér gitározása tett emelkedettebbé. A negyedik gyertyagyújtásunkra a négy csoporton kívül sok-sok meghívott vendég is eljött. Jelen volt Ábrahám Béla tartományfőnök atya, Lengyel Attila igazgató úr, Zoli atya, Géza testvér, és korábban nálunk dolgozó, tőlünk nyugdíjba ment kollégánk is. A Katica csoportosok eljátszották betlehemes előadásukat, majd a felnőttek énekeltek közösen, amit a zongora-, citera-, és furulyaszó tett ékeesebbé. A közös ünnepségünket együtt zenéléssel zártuk, majd minden ovis a saját csoportszobájá-

Óbuda – Az óvodások pásztorjátéka az idősek klubjában

ba visszatérve a karácsonyfa alatt bontogatni kezdte az ajándékokat. Vízkereszt hetében közös áhítat keretén belül gyűlt össze az egész óvoda. Zoli atya segítségével tárcsáztuk a Jóistent, vagyis keresztet vetettünk, együtt imádkoztunk, sor került a só megáldására, majd a szentelő imádság közben elvegyítette azt a vízben, megáldotta a vizet, és az óvoda különböző helyiségébe hintette azt. A tornateremben krétával fölírta az évszámot és a Háromkirályok nevének kezdőbetűit: 20 + G + M + B + 19. A gyermekek kis üvegcéskékben nagy örömmel vittek haza kicsit a szentelt vízből. Don Bosco égi születésnapjára készülve Zoli atya ismét Géza testvérrel látogatott el hozzánk. A Jóisten Bosco Szent János személyében atyát és tanítómestert ajándékozott a fiataloknak. Zoli atya ugyanilyen hatalmas ajándék az ovisok számára, hiszen a szentmisében a gyermekek

számára nagyon is érthetően és hitelesen beszélt Don Bosco munkásságáról, és a 2019-es Strennáról is. Megtudhattuk szentbeszédéből, hogy szentnek lenni annyit jelent: Jézus mellett jónak lenni. Igen komolyan és nagy lelkesedéssel készültek a Pillangó és a Katica csoportok a Don Bosco Gálára. Nagy öröm volt számunkra, hogy tíz év után újra színpadra állhattak az ovisok is. Akik jelen voltak a Vidám Színpadon, láhták, hallhatták, hogy milyen ügyesen szerepeltek a nagycsoportosok. Több énekből, énekes játékból és népi gyermektáncból álló csokrot állított össze a Pillangó csoport óvónénije, Szabóné Tamási Éva, melyet aztán közösen tanított meg a gyerekeknek a többi nagycsoportos óvónénivel, Manninger Ildikóval, Dul Edinával, Teleki Ilonával és Medgyessy Csillával együtt. Az énekeket szépséges citeraszó kísérte. A hangszereket Balázsne Nagypáti Edit és Ghidán Ágostonné Betti szólaltatta meg. A gyermekek tisztán csengő, vidám hangját, felszabadult játékát, boldog táncát a közönség vastappsal jutalmazta.

Bihari Nóra

ÚJBUDA

META-Don Bosco Szakgimnázium Adománygyűjtés a Peter Cerny Alapítványnak – A META-Don Bosco Szakgimnázium végzős gyógypedagógiai segítő munkatárs osztálya ebben a tanévben rendhagyó módon ünnepelte a karácsonyt. Bevett szokás volt, mint a legtöbb osztályban, hogy egymást lepjük meg apró ajándékokkal az ünnep alkalmából. Ebben az évben ez másképp alakult.

A megajándékozni kívánt társuk nevének

META-Don Bosco – Adventi gyertyagyűjtés

META-Don Bosco Szakgimnázium – A Peter Cerny Alapítványnak adományoztak

kihúzására készültek a fiatalok, amikor az osztály egyik tanulója felvetette, hogy idén az egymásnak vásárolt vagy készített ajándékok helyett adjunk valamit közösen egy olyan cél érdekében, ami túlmutat az osztály közösségén. Az ötlete az volt, hogy az eredetileg meglepetésre szánt összeget gyűjtsük össze, és egy közösen kiválasztott alapítvány részére juttassuk el. A kezdeményezéssel mindenki egyetértett, azonban arra nem számítottunk, mennyire nehéz lesz a megajándékozni kívánt szervezet kiválasztása. Több név felmerült, végül a legtöbb tanulónak a Peter Cerny Alapítványra esett a választása, akik beteg koraszülöttek mentésével foglalkoznak. Az összegyűlt hatvanezer forintot személyesen vittük el a Bókay János utcai állomásra, ahol az ott dolgozók készségesen mutatták meg a legfontosabb munkaeszközöket és beszéltek hivatásuk nehézségeiről és szépségéről. A tanulók arcát figyelve nem maradt kétségem afelől, hogy mindannyian úgy gondolják, jó helyre került a felajánlás.

A diákjainktól érkező kezdeményezés gyönyörű bizonyítéka annak, hogy iskolánkban az oktatás túlmutat a szaktárgyi tudás átadásán: gyakorlati példát mutattak számunkra társadalmi felelősségvállalásból, szociális érzékenységből és empátiából. Ez alkalommal a karácsonyi együttlét, játék megmaradt, az ajándékok helyébe pedig egy ennél sokkal értékebb közös gesztus lépett.

Gál Nelli

Advent a META-ban – Az adventi gyertyagyűjtés immár hagyománnyá vált a budapesti META-Don Bosco Szakgimnáziumban. A tanulók és a szalézi szerzetesek ünnepi énekekkel, verssel készülnek, Claudius atya mondatai a lelkünket is ünnepi díszbe öltöztetik. Emmanuel és Sándor testvér már hónapokkal korábban készül az iskola diákjaival, hogy a karácsonyi dallamok felcsendülhessenek. A gyertyagyűjtés idejére minden osztály levonul az aulába, hogy osztályfőnökükkel közösen hallgassák végig a programot, illetve alkalom nyílik a közös éneklésre is.

A META-Don Bosco Szakgimnázium diákjai és munkatársai minden évben szívügyüknek tekintik, hogy adományaikkal segítsék a rászoruló családokat. Az összefogás jeleként a tanulók, a tanárok és az iskola munkatársai idén is tartós

élelmiszerekkel töltötték meg a dobozokat, külön figyelmet szentelve annak, hogy a dobozok tartalma változatos legyen, többféle – akár ünnepi – menü elkészítésére is lehetősége nyíljon a megajándékozottaknak. Természetesen egy kis édességet is csempészték az adományok közé, hiszen a szaloncukor elengedhetetlen tartozéka az ünnepnek. A tanulók egy része részletes tervet dolgozott ki a bevásárlásra, mások a csomagolásban segítettek, nem is akárhogyan. Mindenki a legszebb dobozt szerette volna elkészíteni; a legtöbb osztály nem is egyet állított össze. Az adventi gyertyagyújtás napján pedig sokan segítettek a pakolásban. Kimagasló lelkesedésükkel példaértékű magatartást tanúsítottak, mindenki szeretett volna jót tenni. 2018 decemberében közel 100 dobozt sikerült megtölteni! Somogyi Zsuzsanna igazgató az adventi gyertyagyújtás alkalmával átadta az adományokat, hogy a szalézi szerzetesek segítségével még az ünnep előtt megérkezzen a rászoruló családokhoz. A társadalmi felelősségvállalás, a szociális érzékenység alapvető érték egy szalézi iskolában, erről a hitvallásról tett a META-Don Bosco Szakgimnázium is tanúbizonyságot.

Csik Anita

SZÁMALK Szalézi Szakgimnázium **Izgalmas és tartalmas hónapok vannak mögöttünk**

– Az év eleji számadásnál válogatni is nehéz a sok program közül, így csak megemlítve néhányat, szeretnénk beszámolni a SZÁMALK-Szalézi Szakgimnázium életéről.

Sikeres pályaelemző napot szerveztünk novemberben, ahová nagyvállalatok képviselőit hívtuk meg, hogy az OKJ szakképesítés munkaerőpiaci fontosságáról és hasznosságáról tartsanak előadást diákjainknak. A MOL Magyarország és a Continental cég munkatársain felül végzett tanulónk is szívesen jött el és tartott beszámolót személyes sikereikről, tapasztalataikról.

Hasonlóan nagy érdeklődésre tartott számot először megrendezett házi csocsóbajnokságunk, lelkes csapatok verbuválódtak és vidám hangulatban folyt a játék estig. Csak úgy, mint a META-Don Bosco Szakgimnáziummal közösen szervezett Mikulás bulin, ahol szintén késő estig szólt a zene.

Hagyományainkhoz híven most is izgatottan nyitottuk meg Margit mama műhelyét, hogy dekoratőr diákjaink kézzel

SZÁMALK-Szalézi Szakgimnázium – Csocsóbajnokság

készített, mesés ajándékokkal örvendeztessék meg a szalézi óvodásokat. De nem csak ők készültek szeretettel, hanem pedagógiai- és családsegítő diákjaink is, akik az Óbudai Szent Péter és Pál Iskola kis nebulóinak szerveztek Mini Manó Mókanapot, a bájos arcocskákat elnézve mindkét helyszínen nagy sikerük volt!

Szintén hagyomány már iskolánkban a közös adventi gyertyagyújtás, ami meghitt hangulatban, diákjaink zenés kísérete mellett igazán szép pillanatokot hozott a karácsonyi készülődés sűrű napjaiban.

December végén eredményt hirdettek a Karácsonyi Kirakatverseny résztvevői között, és ahogyan a korábbi években mindig, művészeti szakos tanulóink most is remekeltek. A résztvevőknek ezúton is gratulálunk, felkészítő tanáruknak, Faltis Roberta tanárnőnek pedig köszönjük kitaró és áldozatos munkáját.

Február 1-én tartottuk a szalézi rend alapítójának, Bosco Szent Jánosnak az ünnepét. Ábrahám Béla tartományfőnök rövid bevezetője után első évfolyamos tanulóink egy társasjáték keretében kerülhettek közelebb Don Bosco életéhez és tudhattak meg még többet személyiségéről és hitvallásáról. A játék kellékeit grafikus, festőművész és dekoratőr tanulóink készítették, a vetélkedőt pedig a műszaki informatikus és szoftverfejlesztő osztályok nyerték, így ők mehetnek osztálykirándulásra!

Révész Angéla

NYERGESÚJFALU

Advent a Zafféryban – Iskolánkban számos jótékonyági akció, játékos és színvonalas előadás, program jellemezte

SZÁMALK-Szalézi – Ajándékok készülnek

az adventi időszakot.

Mint minden évben, Wierlné Kárász Tímea tanárno vezetésevel részt vettünk a cipősdoboz akcióban, sokan készítettek családtagjaiknak, barátaiknak kreatív ajándékot és szép számban adtuk el adventi buszjegyet is. Tóth Mónika vezetésével diákjaink süteménnyel és kedves műsorral lepték meg a helyi idősotthon lakóit. Az is régi hagyomány, hogy a szomszédos Szabolcsi Bence Zeneiskolába járó diákjaink adventi hangversenyt adnak. Idén is vidám hangulatban telt az idegennyelvi teadélután, melyen angolos és németes csoportok közösen vettek részt. A játékos nyelvi vetélkedőt német és angol nyelvű énekes-hangszeres, olykor táncos előadások tarkították, a karaoke pedig kifejezetten mulatságossá varáz-

zsolta az egyébként is vidám programot, melynek rendezője a nyelvi munkaközösség volt. Az utolsó tanítási napon az iskolai szentmisét az ötödik évfolyamosok misztériumjátéka követte Horváth Dániel tanár úr rendezésében. Műsorukat az iskolai énekkar színesítette.

Idén újdonságként Czuczai Zsófia tanárnő munkáját dicsérik a kivilágított adventi ablakok, melyeket nem csupán az iskolánk tanulói, hanem a város lakosai is kíváncsian vártak hétről-hétre.

Szőke Erika

Éjszakai zárándoklat Szalézi Szent Ferenc tiszteletére

Az idei túrára egy hűvös pénteken, január 18-án került sor, az esti órákban indultunk útnak. A túra Szalézi Szent Ferenc emlékére kerül megrendezésre minden évben. A vezetőnk idén is Ridly István tanár úr volt. Indulás előtt röviden bemutatta Szalézi Szent Ferenc életét. A szavai alapján Ferenc nappal prédikált, miséket tartott és az utazások ezért estére szorultak. A túrák kalandos útjait mutatják be. A startot egy gyors létszámellenőrzéssel és egy imával kezdtük Nyergesújfalun a Zafféry Károly Szalézi Középiskola udvarán. Körülbelül 40-45 fővel vágtunk neki a túrának. Az időjárás kedvező volt, a hold fényesen világította be az egész utat. A zárándoklat során pihenőkkel vártuk be a lemaradt túrázókat. Mogyorósbányán a Szűz Mária neve-templomban Jakab atya szentmisét mutatott be, majd süteményekkel kínált bennünket. Pihenten és lelkiemben feltöltődve folytattuk a zárándoklatot. Pélifőldszentkeresztre érve Ká-

rász Tímea tanárnő és Derossi atya meleg teával, zsíroskenyérrel várta a fáradt csapatot. A túra jó hangulatban és kellemes időben telt, s szerencsére lehetőség volt ott aludni a rentházban. Aki a maradás mellett döntött, másnap kipihenten ébredt, majd finom reggeli fogadott minket, amit imádság után jóízűen el is fogyasztottunk. Vidámsággal és új élményekkel telve térhettünk haza.

Bálint Dániel

„Legyél Te is...” Pályaválasztási témahét a Zafféryban

A pályaválasztási héten 10–12. évfolyamos tanulók vehettek részt. Az 5–7. órában megrendezett előadásokra, aktivitásokra min-

Nyergesújfalu – Pályaválasztási témahét

denki érdeklődésének megfelelően jelentkezhetett. Az önismeret/életvezetés témában iskolánk pszichológusa kiscsoportos foglalkozásokon, az életvezetési tanácsadóval pedig előadás és csoportos beszélgetések közben járták körül témát a diákok. A következő nagy tematikai csoport az iskolák bemutatkozása volt, melynek során a Pázmány Péter, a Széchenyi István az ELTE illetve az Eszterházy Károly Egyetem ismertette képzéseit. Nem maradt ki két szalézi intézményünk, a META-Don Bosco és a SZÁMALK-Szalézi Szakgimnázium sem. Volt diákjaink kiscsoportos beszélgetéseken mutatták be, számukra miért fontos választott egyetemük: az ELTE, a Testnevelési Egyetem, az Eszterházy, a SOTE, a Sapientia, a Széchenyi István és a Pázmány Péter Katolikus Egyetem hallgatói életükről meséltek. A munka világát képviselték volt tanulóink közül a vállalkozók, akik a vállalkozások előnyeire és hátrányaira hívták fel a figyelmet. Bemutatkozott a Suzuki gyár, volt diákunk, Szimuly Balázs pedig a mentős szakmáról mesélt az érdeklődőknek. A hét során meglátogatták a városi rendőrkapitányságot, a Polgármesteri Hivatalban Mihelik Magdolna polgármester fogadta tanulóinkat, az esztergomi Munkügyi Kirendeltség képviselője pedig a kirendeltség által nyújtott szolgáltatásokkal és a hadsereg által kínált lehetőségekkel is megismertette a tanulókat.

A héten majd 30 program közül válogathatót a felsőbb éves diákság, osztályfőnökeik pedig remélik, hogy a téma kapcsán a bizonytalanság érzése enyhült, és a tanácsstalanok is ötleteket kaptak.

Szőke Erika

Házi Don Bosco verseny

Január 22-én zajlott a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskolában a hagyományos Don Bosco hittanverseny, amelynek témája idén a jubileumi évre való felkészülés jegyében az iskola névadójának, az 1919-ben itt elhunyt Zafféry Károlynak az élete volt.

A versenyt már november végén meghirdették a szervezők: Derossi Raja szalézi atya, az iskola nevelési igazgatóhelyettese és Bodainé Szabó Katalin tanárnő, szalézi munkatárs, lebonyolításában pedig Bakonyi Loretta hittanár is segédkezett. Azért esett Zafféry Károly életére, mint témára a választásuk, mivel idén lesz az első szalézi halálának századik

Nyergesújfalu – Karácsonyi szindarab a Zafféryban

évfordulója, és méltónak találták, hogy a diákok, akik e falak közé járnak, jobban megismerjék az iskola névadójának személyét, viszontagságos életét.

A szervezőket meglepte a nagyszámú résztvevő: 150 diák jelentkezett, akik összesen 36 3-4 fős csapatot alkottak!

A jelentkezők elektronikus formában és kinyomtatva is kaptak egy összeállítást Zafféry Károly életéről, amiből felkérülhettek. Maga a verseny az iskola tornatermében zajlott (mivel a szokásos hely – a könyvtár – kicsinek bizonyult arra, hogy befogadja a sok résztvevőt). A lebonyolítás a diákok számára már jól ismert KAHOOT telefonos applikáción keresztül történt, amihez csapatonként egy mobiltelefont használhattak. A kérdéseket nagy kivetítőn látták, a válaszokat pedig a telefonon adták meg, amit az alkalmazás azonnal értékelt is. A verseny befejeztével a résztvevőket teával és süttel vendégelték meg.

Az eredményhirdetés az iskolai Don Bosco nap alkalmával történt január 25-én két kategóriában: 5–8. osztályosok, illetve a 9–12. osztályosok korcsoportjában, amikor a legjobbak oklevelet és tárgyi jutalmat kaptak.

Bodainé Szabó Katalin

Don Bosco Gála – Minden évben színes, táncos-zenés programmal ünnepeljük Don Bosco égi születésnapját. Az ünnepségre nem csak a tanuló ifjúság, hanem szüleik, a szalézi atyák, valamint a városi és a megyei képviselőtestület prominens személyiségei is hivatalosak. Rendkívül megtisztelő volt, hogy az ünnep jelentőségét Ábrahám Béla tartományfőnök atya, és a majdnem 100 éves iskolánkat Popovics György a megyei közgyűlés elnöke is méltatta. Tafferner Ingrid, iskolánk igazgatója ünnepi beszédében a 2019-es tervekről beszélt, hiszen ebben az évben ünnepeljük iskolánk fennállásának századik évfordulóját. Sok tarka műsorral, kiállításal, színdarabbal, számos programmal és egy kiadvánnyal is készülnek a diákok és a nevelőtestület. Remélhetőleg a nyári szünet folyamán az iskolai folyosók is megújulnak, új szint hoznak az iskola hétköznapjaiba.

Az ünnepet az osztályprodukciók és számos külső, de az iskolához szorosan kapcsolódó csoport műsora színesítette. A Diótörő Gyermektánc Egyesület tagjai között sok diákunkra ráismertünk. Szintén iskolánk diákjai a fesztiváldíjas Sax fivérek, akik édesapjuk harmonika kísé-

Nyergesújfalu – Don Bosco Gála

retével sváb énekekkel ragadtatták el a hallgatóságot. Fellépett még az NC Girls hip-hop csapata is, valamint iskolánk volt tanulója, Somfai Nándor. Ebben az évben a 8.A osztályosok egy önállóan készített koreográfiával mutatkoztak be. Igazán elragadó volt a hetedik osztályosok marionett imitációja, melyet osztályfőnökük, Tafferner Ingrid tanított be nekik. A 11.B osztály tanulói egy temperamentumos táncsal, a paso dobléval hívták fel magukra a figyelmet. A spanyol bikaviadalokat idéző produkció méltán aratott nagy sikert. A 9.A osztály Mamma Mia előadása zárta a gálát. Az utóbbi két műsorszámot és a gála műsorainak rendezését Kuborczik Ildikó tanárnőnek köszönhetjük.

A gála színvonalát a Megyei Közgyűlés Facebook oldalán Popovics György a következő szavakkal méltatta: „A Zafféry Károly Szalézi Középiskola kiváló példa arra, amikor egy oktatási intézmény nem csak a tanításban remekel,

hanem a közösségépítésben is sikeres. A diákok és tanáraik idén is tartalmas, látványos műsort állítottak színpadra a Don Bosco Gálán. Gratulálunk a fellépőknek!”

Szöke Erika

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Szalézi Adventi Lelki hétvége fiataloknak és fiatal felnőtteknek – Az adventi időszak a fiatalok számára számos lehetőséget kínál, hogy közösen készüljenek fel a Megváltó eljövételére. A szalézi szerzetesek mindig nagy örömmel és lelkesedéssel készülnek ezekre a hétvégékre. Idén sem történt másként, hiszen advent első hétvégéjén, 2018. november 30. és december 2. között, gyűlt össze a 18 év feletti korosztály Péliföldszentkereszten. 18 és 24 év közötti résztvevőknek Quadros Lytton atya, a 24 év felettieknek Márkus Zoltán atya tartották a lelki hétvégét. Szerencsések vagyunk, mert egész Péliföldszentkereszt

Nyergesújfalu – Házi Don Bosco verseny

a rendelkezésünkre állt, maximálisan kihasználhattuk minden adottságát. Péntek este a két korosztály külön előadással hangolódott rá a hétvégére. Lytton atya „A reményünk megszületett” címmel hívta meg a fiatalokat a hétvégére. Zoltán atya a szentírásból választotta a hétvége jelmondatát: „Aki hisz bennem, annak szívéből, az írás szerint, élő víz forrása fakad”. Az előadások, csoportbeszélgetések még több alkalmat adtak arra, hogy az ország különböző pontjairól érkező fiatalok még jobban megismerjék egymást. Az elmélkedések, előadások külön folytak, de a szombati szentmisén közösen vettünk részt, majd délután a kevésbé fázósak elindultak egy kisebb kirándulásra is. Szombat este közös szentségimádással és Derossi atya „jóéjszakát” gondolataival tértünk aludni. Vasárnap a befejező előadások után szentmisével zárult az adventi lelki hétvége. Nagy örömeinkre, messzire eljut a hosszú hagyományokra visszanyúló szalézi lelki-

gyakorlatok híre. A régi arcok mellett, nagyon sok új fiatallal ismerkedhetünk meg, akik így egy kicsit (vagy nagyon) közelebb kerülnek Don Bosco lelkiségéhez. A sok ima, fohász mindig segíti a hétvégék sikerét. Idén a gondviselés is közbenjárt értünk, és az Emberi Erőforrások Minisztériuma által meghirdetett pályázaton nyertünk egy nagyobb összeget, mellyel még jobban tudjuk támogatni a fiatalokat.

Szlávik Adél

Lelkigyakorlat 12–18 éveseknek – „Ajándék vagy!” – A sok más adventi lelkigyakorlat mellett 2018. december 7–9. között most is megtartották a kis- és nagy kamaszoknak szóló lelki hétvégét „Ajándék vagy!” címmel. A fiatalabbaknak P. Quadros Lytton SDB, az idősebbeknek Paduraru Ágnes FMA tartotta. A péntek estét közös vacsorával kezdtük, majd ismerkedős játékokkal folytattuk. Ezután belekezdünk röviden az előadá-

sokba, például megbeszéltük, mi is egy lelkigyakorlat, majd az estét Lytton atya telefonjával, és csatlakozásról szóló gondolataival zártuk.

A szombat reggeli imát Konrád Sári szalézi animátor tartotta az Oratórium születésnapjával kapcsolatban. Ezekután a két csoport külön vált, majd következtek az előadások és csoportpercek. Amint véget értek, egy rövid énekpróbával, majd szentmisével folytattuk a napot. Lytton atya prédikációjában kiemelte a gitárt, mint szimbólumot a ráhangolódásban. Ezután egy nagyobb szünet következett, aminek a végeztével elérkezett a második előadás ideje. Az idősebbek az erényekkel foglalkoztak, míg a kisebbek elkezdték az önmagukban történő lelki munkát. A nap végéhez közeledve gyertyagyújtás, bűnbánati liturgia, vacsora, majd szentségimádás következett. Az est zárásaként a fiatalok lelkibeszelgetéseket folytathattak a nővérekkel és a szaléziakkal, valamint egy apró teaház várta őket.

A vasárnap reggeli imát Kovács Kati nővér tartotta, mondandójában kiemelve hogy milyen fontos az, hogy valaki „jó ajándék” legyen. A délelőtti folyamán rendben lezajlottak az előadások és a csoportbeszélgetések, majd a záró szentmise következett. A vasárnap szimbóluma a gyertya volt, a fényességet jelezve mindenki számára. Az utolsó együtt töltött fél napot egy közös képpel és egy ebéddel zártuk, majd annak végeztével szépen-lassan elindultak a kisbuszok és az autók, el Pélifyöldszentkeresztről, haza, az oratóriumokba.

Kubon Kata

Pélifyöldszentkereszt – Adventi lelkigyakorlatok fiataloknak és fiatal felnőtteknek

Pélifyöldszentkereszt – Adventi lelkigyakorlatok kamaszoknak és kiskamaszoknak

SZOMBATHELY

Három hónapunk hírei – Az őszi iskolai szünetben megvalósuló nagysikerű 100 fős szüneti oratórium után az adventi-karácsonyi időszakra koncentráltunk. Az idei karácsonyi játék újdonsága, hogy két-két szülőt és animátort sikerült megbízni a helyi hagyomány szerint 40 szereplős misztériumjáték begyakorlásával, gyönyörű sikerrel 250 karácsonyi néző meghatottságától kísérve. Adventre esett két jótékonysági koncert is: kedves barátaink, a Stella énekegyüttes immár több éve megszokott adventi koncertje az oratórium céljaira, amely bevételi rekordot hozott, és az Új Esély zenekar igazi karácsonyi dicsőítése egy beteg gyermek gyógyítási költségeire. Domonkos atya gyönyörű, sokak által megcsodált kará-

csonyi ünnepi kültéri dekorációt telepített.

A szalézi hónapban a szabadságra hazautazó Domonkos atya pótlására Juhász Márton testvér jött hozzánk. Kicsattanó hangulatú plébániai farsangi bálunk elmúltával Bosco atyánk ünnepére idén is kilenceddel hangolódtunk. Ünnepi szentmiséje keretében családokat áldottunk meg alapító szentünk ereklyéjével, míg az oratóriumban Márton testvér csoportos, fesztelen hangulatú vetélkedőt szervezett alapítónkról, ahol mindenki nyert valamit. Rövidesen előkerült egy adományba kapott ünnepi torta is, és a gyerekek meghúzták az igazgató szülinapos fülét. Utóbbi, jómagam nagy kitüntetésben részesültem január 31-én: a városi gólyaavató bál pontozó-zsűrijének elnökletével bíztak meg. A kilenc iskola 650 fiataljának ötórás versengése egyedülálló hangulatot varázsolt a városi sportcsarnokunkba, a rengeteg régi ismerősi találkozás mellett szaléziánus megerősítő élmény volt. Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe a zalaegerszegi ferencesek házigazdasága mellett talált meg bennünket püspök atyával és egyházmegyénk szerzeteseivel egyetemben. Helyi Don Bosco-ünnepünk méltó betetőzése végül február 7-e lett: a Gyermekfény című „kormorános” rockmusical, amely eljutott hozzánk is, a határszélre. A kiterjedt beharangozásnak hála csaknem zsúfolásig megtelt a színházterem. Végül könnyecseppeket törölgetve dúdoltuk ki felé menet (sőt, tán még azután is gyakran): „Alázatos és erős légy, ... a szíved szerint élj! Tettrekészség: jót kell tenned!” Don Bosco szelleme lelkesítőn megújított elevenedett meg a helyi szalézi (h)ösidő ősi szentélyében.

P. Csány Péter SDB

BALASSAGYARMAT

Oratóriumi élet Balassagyarmaton –

A balassagyarmati Bosco Szent János Plébánia és Templom oratóriumába járok, mint kisanimátor. Számomra, és szerintem sok más ember számára is, ez jelenti a második otthonot. Ide mindig jó jönni, itt lenni és várni egymást, a gyerekeket.

Minden alkalommal üdítővel, étellel és hatalmas jókedvvel várjuk őket; a hideg téli napokon meleg teával, a nyári időszakban pedig hűsítő limonádéval. Elemózsiával sem vagyunk soha elmaradva, hiszen a felnőtt segítők mindig meglep-

Szombathely – Don Bosco vetélkedő

nek minket valamilyen kenyérral és egy kis rágcslával, ami nagyon jól esik egy-egy nagyobb játék közepette. Vannak napok, amikor fánkkal vagy lángossal készülnek a délutánra.

Általában minden pénteknek van két felelőse, akik különféle játékokat és feladatokat találnak ki. Vannak kötöttebb programok, mint például az activity, időnként a szabadban játszunk, társozunk és csoportos feladatokat oldunk meg stb. A gyerekek minden programot élveznek, de talán a legizgalmasabbak a kincskeresős/felfedező játékok. Ilyenkor kapnak egy térképet, vagy pár útmutató sort, ami elvezeti őket a különböző állomásokra, amik az oratóriumban belül és az udvaron vannak elhelyezve. Ha minden állomáson végigmentek és megoldták az ott lévő feladatokat vagy fejtörőket, akkor a játék végén megkaparintják a nekik járó kincset és cukorkát, mert ugyebár a gyerekeknek már a cukorka is nagy kincsnek számíthat. A játékok mellett nem maradhat el a kézműves sem. Minden héten újabb, színesebb és ötletesebb dolgokat készíthetnek: önthetnek gyertyát, rajzolhatnak, mézeskalácsot süthetnek, vagy csinálhatnak díszeket.

A gyerekek mellett természetesen szeretünk egymásra is odafigyelni. Számunkra fontos az összetartás, legyen szó segítőről, kis és nagy animátorról, felnőttekről. A mi jókedvünk és hitünk mutat példát a kisebbek számára.

A programok végén egy közös imával köszönjük meg az Úrnak a napot és mondunk hálát. Ilyenkor zenés kísérettel éneklünk, majd Zalán atya áldással búcsúzik és dicséri meg, hogy milyen sokan

Balassagyarmat – Adventi oratórium

vagyunk. Ezek után banszolunk egyet, majd jön a megbeszélés, ahol a következő hét programját vitatjuk meg.

Karácsony tájékán próbáltuk belevinni a péntekbe is a varázst. Befestettük a kezünket és rányomtuk egy nagy lapra, ami így egy karácsonyfát mutatott. Volt nálunk Szent Miklós és megajándékozott minket. Adventi koszorúkat készítettünk, amiket haza lehetett vinni. Közös karácsonyfát díszítettünk, fényeket raktunk rá. Az év utolsó oratóriumán az animátorok egy betlehemi játékkal készültek, amit másnap házakhoz járva adtak elő, majd közösen imádkoztunk, kívántunk egymásnak boldog karácsonyt és sok jót az új évre. Reméljük, hogy az új év sok jót tartogat az oratórium számára is. Szeretnénk jó kedvet varázsolni a gyerekek és egymás szürke hétköznapjaiba,

megtanítani őket az elfogadásra, a hitre és arra, hogy Istenre gondoljanak hittel, társukra szeretettel és magukra alázatosan.

Busai Barbara

EGER

Animátorhétvége – Mindig óriási örömmel és nyitott szívvel megyek az oratóriumba, amely mindig is otthonként szolgált számomra. Február 2–3-án egy kétnapos animátorképzésen/lelkigyakorlaton vehettem részt, tizenöt animátortársammal együtt. A hétvége célja, az Úrral és az egymással való kapcsolatok megerősítése volt, hogy minél eredményesebben foglalkozhassunk a fiatalokkal. Erre különböző csoportos feladatok és játékok voltak segítségül. Sok játék nagyon megérintett, de nekem a legjobban, egy képkiválasztós játék tetszett, amelyben az volt a feladat, hogy sok kép közül ki kellett választani a rám leginkább jellemző képet. Nekem egy ujjal rám mutató kisfiú képe tetszett, mely az animátori hivatásomra emlékeztetett és mellette ezt súgta nekem: „Számítok rád!”, „Bízom benned!” Úgy érzem, nem véletlen, hogy animátor lettem, ahogy mondtam a társaimnak is. Mindannyiunknak van egy feladata itt a Földön, amelyet a Jóisten szánt nekünk, hogy azt az utat járva az Urat és a többi embert szolgáljuk a Tőle kapott kegyelmek és talentumok, tehetségek által. Sok ember próbálkozik a saját erejéből, megtalálni a hivatását egy olyan úton, amely esetleg nem neki lett szánva. Erőlködik, ahelyett, hogy odafigyelne az Úr sugallataira, mert Ő tudja a legjobban, hogy mire van szükségünk, miben tudunk igazán kiteljesedni, hisz Ő alkotott minket. Animátorként ez a feladatunk, hogy példát mutassunk és Don Bosco pedagógiáját követve segítsünk mindenkinek megtalálni az útját, amelyen a mennyország a végállomás.

Zelei Endre

Eger – Animátorhétvége Lytton atyával

† Dr. Tóth Szabolcsné szalézi munkatárs 1946–2019

Balassagyarmat Bosco Szent János nevét viselő egyházközségének hívei és mindazok, akik ismerték, tisztelték és szerették, január 5-én szomorúan értesültek Dr. Tóth Szabolcsné Mária váratlan haláláról. Mária 1946. november 30-án született Szentesen, a közeli Fábiansébestyén nevű alföldi településen nevelkedett. (A község Szent Fábán és Szent Sebestyén vértanúk nevét viseli.) A Horváth Mihály Gimnáziumban érettségizett Szentesen, tanítói diplomáját Baján az Eötvös József Főiskolán kapta 1968-ban. Pedagógiai munkáját Csongrádon kezdte, majd Szentesen folytatta. 1973-ban házasságot kötött Dr. Tóth Szabolccsal, ettől kezdve férje munkahelyeit követte a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Kenderes-Bánhalmán, majd Balassagyarmaton. Gyermkeik, Zsuzsanna és Zsófia Bánhalmán az alföldi világgal, Balassagyarmaton a kisvárosi élettel ismerkedtek. Mária életében Balassagyarmat jelentős állomás volt: három évig a Kiss Árpád Általános Iskolában tanított, 1992-ben már a Szent Imre Keresztény Iskola alapítói között találjuk, ahol éveken keresztül az alsó tagozat igazgatóhelyettese volt, és innen ment nyugdíjba is 2006-ban. 1988-ban a szalézi szerzetesek újra kezdhették munkájukat Balassagyarmaton. Mária mindenben segítőtűjük volt, így a nyári táborok szervezésében, vezetésében, az irodai szolgálatban, a szalézi munkatársak csoportjának megszervezésében, vezetésében, a szalézi szellem újraélesztésében, majd a szalézi atyák sajnálatos távozása után a szalézi szellem megőrzésében.

Jézus tudja, honnan indulunk, milyen úton járunk, hogy hozzá igyekezzünk és szeretnénk elérni hozzá, és ebben családjunkat, barátainkat, ismerőseinket, pedagógusként pedig tanítványainkat is segíteni. Mária útját is figyelemmel kísérte Szent Fábán és Szent Sebestyén falujától a Szent Imre Keresztény Iskoláig. Ismeri Mária útját a családjáért való aggódásban, férje, gyermekei, unokái egészségének őrzésében, Isten felé vezető útjuk egyengetésében. Váratlan távozása családjának és mindannyiunknak szomorú veszteség, legfőképpen szeretett unokáinak, a 4 éves Zorkának, a 6 éves Emmának, az 5 éves Klárának és az 1 éves Gerdának.

Hitünk és reményeink szerint az Úr jóságos bírása lesz életnek és a mennyországban kérheti Isten áldását családjára és mindannyiunkra, az igaz úton járókra.

Kovács Gábor

az egyházközség korábbi világi elnöke, szalézi munkatárs

**Tarományi
Don Bosco ünnep
Újpest-Megyeren**

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4800 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: P. Ábrahám Béla SDB

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: szaleziaik@gmail.com; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu

Tördelés és nyomdai előkészítés: TipoMix Bohner Ferenc

A címlapon: A 2019. évi rendfőnöki strenna posztjere

Készült a Szalézi Művek Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Seres Ottó

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.